

Polot

Leto XII. — Štev. 5.

V Ljubljani, 29. januarja 1956

Izdaja časopisno založniško podjetje
«Polot» — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik: Prešern Igor — Tisk tiskarne «Toneta Tomšiča» v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani — Uredništvo: Likovčarjeva 12, uprava: Cankarjeva 4 (pasaja Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave št. 602-Te-84 — Telefon: uprava 21-281 uredništvo 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 30-278) — Celoletna naročnina 400 din. polletna 200 din.

Hokejsko moštvo Ljubljane je na letošnjem državnem prvenstvu zasedlo drugo mesto, čeprav je večina pričakovala — po porazu Jeseničanov v tekmi z Zagrebom — da bo Ljubljana prvak. Kljub temu pa je tudi drugo mesto lep uspeh za Ljubljano, zlasti če upoštevamo, da moštvo nima umetnega drsališča kakor Beograd in Jesenice. Zato bi ob zaključku prvenstva spet naslovili na vse merodajne apel: Ljubljani čimprej umetno drsališče, ki ne bo služilo samo kvalitetnim tekmovalcem, ampak tudi množičnemu razvoju drsanja sploh.

V Cortini že tretji dan ostrih borb za olimpijske kolajne

TRIUMF Avstrijcev v veleslalomu Sailerja, Moltererja in Schusterja

Prva olimpijska zmagovalca: HAKULINEN (30 km) in Nemka REICHERT (veleslalom)

Cortina, 29. jan. Najpomembnejši dogodek današnjega dne na olimpijskih igrah v Cortini je bil moški veleslalom, katerega se je udeležilo skupno 95 smučarjev iz 29 držav. Proga je bila dolga 2.660 m z višinsko razliko 653 m in 69 ovratci. V zgornjem delu je bila močno poledenela, zato zelo hitra in seveda tudi zelo nevarna, tako da so mnogi tekmovalci, med njimi tudi nekateri favoriti zaradi padcev izgubili vse možnosti za boljši plama.

Kot prvi se je pognal v dolino absolutni rekord v hitrosti Amerikane Ralph Miller. Nekoliko preveč je tvegati, padel in zato seveda dosegel samo povprečen čas. Kot prvi Avstrijec je vozil Hinterseer, ki se je takoj postavil z dotedaj najboljšim časom dneva. Čakati je bilo treba naslednjega Avstrijca, plavalaslega Moltererja, da je bil ta čas zopet izboljšan. Tudi tretji avstrijski smučar Schuster je bil hitrejši od Hinterseerja, toliko hiter kot Molterer pa le ni bil. Za favorita števila 1 je veljal 19-letni Toni Sailer iz Kitzbühla. Mladi Avstrijec res ni razočaral svojih rojakov. S fantastično vožnjo, v katero je vpletel tudi precej skokov, je za več kot za 6 sekund izboljšal Moltererjev čas in le malo je manjkalo, da ni premagal meje treh minut.

Sailer je vozil sicer šele kot osemnajsti, vendar je bilo vsem prisotnim, po tem neverjetnem rezultatu jasno, da ne bo nihče več dosegel boljšega časa. Ne samo to, nihče tudi ni dosegel boljših časov od ostalih dveh Avstrijcev in tako so danes kar vsa prva tri mesta odšla v Avstrijo. Dolgo so čakali avstrijski smučarji na takšno popolno zmago. Vedno se je doslej na svetovnih prvenstvih ali na olimpijskih igrah našel posamezni tekmovalac katerega drugega naroda in je prekrizal račune. Včasih je bil to Zeno Colo,

drugič Stein Eriksen ali pa kdo tretji. Danes pa so se jim davne želje izpolnile in so tudi z olimpijskimi medaljami potrdili, da med moškimi v alpskem smučanju zaenkrat nimajo nobene konkurence.

Težka zmaga Kanade nad Italijo

Cortina, 29. jan. V nadaljevanju olimpijskega turnirja so poskrbeli za veliko presenečenje Italijani, ki so se dobro upirali Kanadčanom. Nekaj časa so Italijanski hokejisti celo vodili in šele na koncu, ko jim je zmanjkalo kondicije, so dosegli Kanadčani dva gola in s tem zmago. Ob zaključku redakcije je bilo končano samo tekmovalanje v A-skupini. Zadnji dve tekmi B in C skupine pa igrajo šele danes zvečer.

Rezultati skupina-A: Kanada : Italija 3:1 (1:1, 0:0, 2:0), Nemčija : Avstrija 7:0 (1:0, 1:0, 5:0).	
Kanada	3 3 0 0 30:1 6
Nemčija	3 1 1 1 9:6 3
Italija	3 0 2 1 5:7 2
Avstrija	3 0 1 2 2:32 1
Skupina-B: ZDA : Poljska 4:0 (1:0, 0:0, 3:0).	
ZDA	2 1 0 1 7:4 2
CSR	1 1 0 0 4:3 2
Poljska	1 0 0 1 0:4 0
Skupina-C: Švedska : Švica 6:5 (2:3, 3:1, 1:1).	
Sovjetska zveza	1 1 0 0 5:1 2
Švedska	2 1 0 1 7:10 2
Švica	1 0 0 1 5:6 0

Rezultati: 1. Sailer Toni 3:00.1, 2. Molterer Anderl 3:06.3, 3. Schuster Walter (vsi trije Avst 3:07.2, 4. Duvillard (Fr) 3:07.9, 5. Bozon (Fr) 3:08.4, 6. Hinterseer (Av) 3:08.5, 7. Lanig (Nem) 3:08.6, 8. Behr (Nem) 3:11.4, 9. Bonlieu (Fr) 3:11.8, 10. G. Burrini (It) 3:12.3, Igaya (Jap) 3:15.6, Miller (ZDA) 3:15.8, Sollander (Šv) 3:17.1, Schneider (Šv), Werner (ZDA) 3:21.5.

Lahko rečemo, da je bila naša oslabljena alpska ekipa tokrat kar uspešna, saj so se Jugoslovanski vozači uvrstili nekako na sredini skupnega plasmata. V konkurenci preko 90 tekmovalcev je Cvenkelj (po neuradni podatkih) dosegel 41. mesto s časom 3:53.7. Tudi Dornik je dobro vozil in zlasti navdušil trenerja Copa. Zasedel je 49. mesto s časom 3:42.4, medtem ko je Ilja Jože osvojil 53. mesto s časom 3:44. Po mišljenju vodje naše olimpijske reprezentance bi Mulej, če bi startal, dosegel prav dober rezultat, saj bi se plasiral med prvo tridesetorico.

Mladi Avstrijec Toni Sailer je danes prepričljivo zmagal v veleslalomu pred svojima rojakoma Moltererjem in Schusterjem

Križaj zmagal v Planici

Planica, 29. jan. — Danes so se prvič pomerili naši skakalci in to člani mladinci na 55 m skakalnici. Zlasti hudo borbo so vodili med seboj mladinci, saj je bila ta tekma odločilna, kdo bo zastopal naše barve za cup Kongsberg, ki bo letos v Franciji. Med mladinci je presenetil z lepim slogom Giacomeli iz Zirov. Vli mladinci so bili še dokaj dobri v skoku in slogu, toda pri doskoku jim bo treba posvetiti več pozornosti. Člani so se letos prvič pomerili na domačih tleh v tej sezoni, seveda odsotni so bili naši olimpijci in pa reprezentanca, ki danes nastopa v Avstriji. — Rezultati — člani: Križaj (Tr) 206.7, Franke (E) 204.3, Matulj J. (E) 201.6; mladinci: Giacomeli Oto (Part. Ziri) 205.7, Kobentar Vinko (Hruš) 203.0.

Franko

Končano je državno prvenstvo v hokeju na ledu

Presenetljiv zaključek:

LJUBLJANA na 2., JESENICE na 3. mestu

Primat se polagoma seli zopet v Slovenijo

Kdaj bo Ljubljana dobila umetno drsališče

Jesenice, 29. jan. — Cesar ni nihče pričakoval, se je pripetilo. Letošnje državno prvenstvo je osvojilo moštvo Zagreba. Vseskozi smo favorizirali tri klube: Partizana, Jesenice in Ljubljano, kakor pa že pravi star pregovor: »Kjer se pripravata dva, tretji dobiček ima.« tako se je zgodilo in Zagreb je nepričakovano večeraj porazil Jesenice povsem zaslužen in prepričevalno, danes pa je v svojo korist odločil odločilne tekme za naslov prvaka z moštvom Ljubljane.

Tekma med Jesenicami in Zagrebom, za katero smo smatrali, da ne bo niti zanimiva, niti odločilna, češ, da Zagreb ne bo resni nasprotnik, je pokazala, da smo se prav-

zaprav temeljito ušeli. Zagrebčani so ubrali pravilno taktiko. V tekmi proti Partizanu so računali na to, da bo tekma verificirana v njihovo korist s 6:0. Zato so prihranili vse svoje sile za odločilni tekmi proti Jesenicam in Ljubljani. Pravo podobo so pokazali šele v tekmi proti Jesenicam. Jeseničani so v prvi tretjini navalili ter prešli v vodstvo. Nato pa so popustili in so Zagrebčani jim v presledku dveh minut natresli kar 4 gole. Vse kaže, da so domačini podcenjevali nasprotnike. Sprejeti 4 goli so bili usodni ne samo za Jesenice, pač pa tudi za osvojitev prvega mesta. Jeseničani so po tem neuspehu izgubili glavo ter niso bili kos razigranim Zagrebčanom. Tudi tokrat velja pravilo, da se ne sme nikdar in nikoli podcenjevati nasprotnika.

Tudi Ljubljancani so klonili

Se z večjo nestrpnostjo smo pričakovali današnje tekme, čeprav ni nihče pričakoval, da bo prav zadnja tekma na prvenstvu odločilna. Ljubljancani so bili favoriti, toda samo na papirju. Že v prvi tretjini igre smo videli, da Ljubljana ni tako psihološko pripravljena za to tekmo, kot je bila za srečanje s Partizanom ali Jesenicami. Ljubljancani so dopustili nasprotnikom, da so ti razbili vsako njihovo kombinatno zamisel in se jim je pripetilo prav tako kot v prvi tekmi Partizanu proti Ljubljani. Pa ne samo to! Smola in pa

novi vratar Krstanosić, ki je odgovoren za tri prejete gole — namreč od pravočasne intervencije je bilo odvisno, da bi lahko pravočasno razčistil položaj — sta povzročila poraz. Napadi, iz katerih so Zagrebčani dosegli gole, niso bili tako nevarni. Reči moramo tudi to, da Ljubljana ni nastopila s Prosencom, ki je tekmi prisostvoval samo kot gledalec z mavcem na nogi.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Druga zlata kolajna za ruske drsalce

Cortina, 29. jan. Danes dopoldne se je na jezera Misurina nadaljevalo tekmovalanje v hitrostnem drsanju in najboljši drsalci so se tokrat pomerili na 5000 m. Svetovni rekord v tej disciplini Rus Silkov ni imel večje konkurence. Drugo-plasirani Sved Ericsson je zaostal namreč za celih 8 sekund. Če bi Silkov tekmoval v kakšni močnejši skupini, bi najverjetno uspel popraviti svoj svetovni rekord, ki ga je vzgorel le za 3.2 sekunde. Lanskemu evropskemu in svetovnemu prvaku Ericssonu je uspelo z malenkostno prednostjo dobiti srebrno medaljo, pred drugim ruskim predstavnikom Gončarenkom. Rezultati: 1. Silkov Boris (SZ) 7:43.7, 2. Ericsson Sigge (Šv)

7:56.7, 3. Gončarenko Oleg (SZ) 7:57.5, 4. De Graaff (Niz), 5. Broekman (Niz), 6. Aas (Norv), 7. Dahlberg (Šv), 8. Johanneisen (Norv), 9. Kuhnert (Ne), 11. Andersen (Norv).

Na treningu na veliki olimpijski skakalnici je bil danes najuspešnejši vzhodnonemški skakalec Lesser, ki je skočil 82 m. Današnji trening so morali zaradi hudega vetra prekiniti. Danes so trenirali tudi štiridesetletni bobi in tudi v tej disciplini so Italijani pokazali, da jih velja šteti za glavne favorite. Na prvih dveh mestih sta bila na današnjem treningu dva italijanska boba, na tretjem in četrtem pa Nemčija I in Nemčija II.

V Partizanu ne more biti nikakršne 'revizije'

Ljubljana, 29. januarja. Danes je bila o Ljubljani seja upravnega odbora Zveze «Partizan» Slovenije. Na seji so navzoči razpravljali o programu dela in proračunu za leto 1956, o pravilniku poškodbenega sklada, o poslovniku za prednjaške izpite in o datumu za skupščino «Partizana» Slovenije.

Sejo upravnega odbora je otvoril predsednik «Partizana» Slovenije tov. Zoran Polič, ki je v uvodu nazival nekaj načelnih misli ob aktualnih vprašanjih našega telesno-zvojnega združenja. Povrniti se je v svojih izjavah na nedavno zvezo skupščino partizanske organizacije v Beogradu in dejal, da je njen predsednik tov. Kreačič v svojem referatu upravičeno poudaril pravilno pot in enotnost «Partizana», obenem pa tudi nakaral velike naloge, ki še čakajo partizansko organizacijo v bodočnosti. V zvezi z beograjsko skupščino pa lahko z zadovoljstvom ugotovimo, da je bila smer, ki jo je skupščina naznala in ocenila kot pozitivno, popolnoma skladna s smerjo in stališči «Partizana» Slovenije oziroma z zaključki znanih posvetov v Kranjski gori. Ta ugotovitev pomeni, da so

bila načelna stališča «Partizana» o našem telesno-zvojnem združenju in smernice za delo partizanske organizacije — kar je vse izraženo v kranjskogorskih zaključkih — vselej pravilna in dosledna. «Ov. Polič je dejal, da je treba te ugotovitve jasno poudariti, ker danes nekateri ljudje govorijo — in to so potrdili tudi delegati s terena — da bo po beograjski skupščini «Partizanu» nastala nekakšna «revizija», da bo morala partizanska organizacija nekako »popustiti«. Tisti ljudje, ki tako govorijo, si najbrže mislijo in morda tudi želijo, da bi ta «revizija» oz. »popuščanje« pomenilo zmanjšanje discipline, načrtnosti in vztrajnosti dela v društvenih in »sploh odpravo tistega, kar nekaterim ljudem v partizanski organizaciji »ne diši«. Seveda pa ne more biti niti govora o tem, da bi prišlo do kakršnekoli «revizije», saj so discipline, načrtnost, vztrajnost in delo in druge odlike osnovna značilnost za «Partizana».

V nadaljevanju svojih izjav je tov. Polič govoril o nekaterih važnih nalogah bodočnosti. Tu gre za vprašanje enotnega vođenja nekaterih področij telesno-zvojnega dejavnosti, predvsem za gradbeno aktivnost, za zdravstveno službo in propagando. Zveza «Partizan» je že

predlagala Zvezi športov Slovenije, naj bi se ustanovil skupen Svet za gradnjo, ki bi skrbel za enotno politiko pri telesno-zvojnih gradnjah, zlasti na vasi. Ob zaključku se je tov. Polič znova dotaknil vprašanja tako imenovanih »sekcije«, ki še vedno niso pokopane. Nasprotno, vse kaže po številnih primerih, ki jih je citiral tov. predsednik, da se te »sekcije« množe in razkrajajo pozitivno in množično dejavnost v samih partizanskih društvih. Zato se bo treba, kot kaže, o teh sekcijah še enkrat temeljito pogovoriti ne samo v vrstah partizanske organizacije, ampak tudi s posameznimi športnimi zvežami.

Po izjavljanju tov. Poliča je sledilo poročilo načelnika tov. Savnika Tomaža, ki je v referatu poudaril, da bo letos partizanska organizacija posvetila največjo pozornost vzgoji novih kadeteljev, ker letos ni na programu večjih telesno-zvojnih manifestacij. Zato bo v letošnjem letu glavna skrb vseh — od Zveze in okrajev pa do društev — prirejanje tečajev.

Na današnjo sejo upravnega odbora «Partizana» se bomo še povrnil v prihodnjih številkah.

REZULTATI

ZAGREB : CRVENA ZVEZDA 6:1 (4:1, 1:0, 1:0)
JESENICE : MLADOST 23:0 (7:0, 10:0, 6:0)
LJUBLJANA : PARTIZAN 3:1 (0:0, 3:0, 0:1) — (6:0 p. f.)
PARTIZAN : CRVENA ZVEZDA 18:1 (9:0, 5:1, 4:0)
ZAGREB : MLADOST 11:3 (2:2, 7:0, 2:1)
JESENICE : LJUBLJANA 4:3 (2:1, 0:1, 2:1)
LJUBLJANA : MLADOST 15:0 (6:0, 2:0, 7:0)
PARTIZAN : ZAGREB 12:0 (2:0, 6:0, 4:0)
JESENICE : CRVENA ZVEZDA 7:0 (5:0, 2:0, 0:0)
PARTIZAN : MLADOST 24:0 (7:0, 4:0, 13:0)
LJUBLJANA : CRVENA ZVEZDA 14:1 (4:1, 5:0, 5:0)
ZAGREB : JESENICE 7:2 (0:1, 2:0, 5:1)
CRVENA ZVEZDA : MLADOST 10:3 (3:1, 3:1, 4:1)
ZAGREB : LJUBLJANA 4:3 (1:1, 3:1, 0:1)
PARTIZAN : JESENICE 2:0 (1:0, 0:0, 1:0) — (6:0 p. f.)

Olimpijski praznik v dolini AMPEZZO

Cortina, 28. januarja. Popovske salve so predvčeršnjim odjeknile. Olimpijski ogenj je zagorel, olimpijska prisega je položena, defile je izvršen, himne odigrane. VII. zimske olimpijske igre so odprte. Borbe so začele...

»Benvenuti a Cortina! Tako pozdravlja vse nastopajoče in goste Cortina, zaželi jim dobrodošlico v štirih jezikih: angleščini, francoščini, nemščini in italijanščini. Tako pozdravlja na čisto svojstven način. Sredi Cortine je postavljen velik projektilni aparat, ki z zelo močno svetlobo meče te pozdrave na projekcijsko platno. V tem primeru pa ni nikakega platna, marveč za osnovo služijo v ozadju veličastni dolomitski masivi s svojim najvišjim vrhom Cristallo, ki sega v višino preko 3000 m. Od projektorja, pa do te projekcijske ploskve znaša razdalja kar okrog 5 km in je zanimivo, če povemo, da meri ena sama črka te dobrodošlice več kot ljubljanski nebotičnik! Prav tako se na tem ozadju na neobičajen način vste tudi razne kratke informacije ter projekcije prav dobro poznanih peterih olimpijskih krogov. Do deset močnih reflektorjev italijanske vojske obsipa s svojo bleščečo svetlobo, s svojimi snopovi žarkov vsa prizorišča velikih olimpijskih iger.

Intervju z zveznim kapetanom Gregorjem Klančnikom

Naši tekači so izpolnili pričakovanja

»Naprej sem vedel, kaj bodo dosegli naši smučarji-tekači, je rekel trener Klančnik Gregor. »Od smučarja nismo veliko pričakovali, čim smo izvedeli, da so odstopile od starta tekmovalke Svíce, Francije in Avstrije, ki bi se edine lahko plasirale za nami. Pred nami so bile neprekosljive Nordijske in pa tekmovalke iz vzhodno-evropskih držav. Tako pa je izpadla vsa srednjeevropska konkurenca ter nismo imeli nikogar, ki bi ga lahko pustili za seboj.

Kar se tiče posameznih rezultatov, je bila Amalija Belaj še najboljša od naših. Za Marijo Rekar, ki je imela samo 4 sekunde slabši rezultat, je treba reči, da to predstavlja precej velik uspeh, kajti bila je še lani med mladinkami in ima še lepe perspektive. Skoda je, da je bila Nada Birko bolana, kajti to jo je pri tekmovalju oviralo, da ni mogla doseči boljših rezultatov.

MOŠKI SO BILI BOLJŠI

»Matevž Kordež se je kar dobro plasiral glede na leta, je rekel tov. Klančnik. »32. mesto je srednji plasma v teku na

30 km. Tudi 45. mesto, ki ga je dosegel Štefan Robač, je kar dobro glede na njegove sposobnosti in saj je doseženi rezultat lahko v čast, saj je Robač tokrat prvič nastopil v inozemstvu. Zdravko Hlebanja bi bil lahko boljši, vendar se zdravstveno ni dobro počutil, medtem pa je Pavčič Janez odstopil od tekmovalja, ker se je zamazal. Seveda pa Janez Pavčič zadržno misli, da bo v teku na 15 km dobro pogodil mažo, je zaključil svojo izjavo tov. Klančnik.

3 KRAT 32

Številka 32, ki je število, ki v Cortini spremlja jugoslovanske tekmovalce. Ta trditve vsekakor ni brez osnove. Ni sicer to morda številka sobe, ali številka hiše, v kateri stanujejo naši reprezentanti. Res izgleda neverjetno, vendar je resnično! Zdi se nam, kot bi si naši tekmovalci že vnaprej izbrali številko 32, saj je Matevž Kordež v teku na 30 km dosegel 32. mesto, Amalija Belajeva pa v teku na 10 km prav tako 32. mesto. Tudi Zupančičeva Slavica je v ženskem veleslalomu bila 32. Res čudna igra usode s to številko 32!

Ruski hokejisti bolje igrajo z manj igralci

Z velikim zanimanjem smo pričakovali tekmo v hokeju na ledu med Sovjetsko zvezo in Švedsko, kajti ruski hokejisti niso brez razloga veljali za favorite. Bili pa smo razočarani že takoj v začetku. Ne zaradi sposobnosti sovjetskih reprezentantov, ki so pokazali hiter, borbeni in dovršeni hokej, marveč zaradi nedovoljenih prekrškov, ki so jih napravili. Tako je prišlo v 12. minuti, pri stanju 0:0 do tega, da sta bila dva njihova igralca izključena. Nato pa je še tretji napravil prekršek ter je njihova reprezentanca igrala pravzaprav samo z vratarjem in tremi tekmovalci. Pri tem so imeli Švedi številčno premoč, kajti le trije sovjetski tekmovalci so nastopali

proti petim Švedom. Slednji so imeli torej zelo lepo priložnost, da bi prišli v vodstvo. To so res polizkušali in silovito napadali, toda njihovi nasprotniki so prav v tem razdobju igre pokazali izredne sposobnosti. Na zelo spreten način so ovirali nasprotnike v njihovih napadih, tako da so gledalci navdušeni pozdravljali njihove uspehe. Seveda pa ni ostalo samo pri obrambi. Zgodilo se je, da so prešli celo v napad. Ta sijajna igra, lahko rečemo, prava ekshibicija, je trajala 4 minute, nato pa so se vrnili izključeni igralci, postavilo se je spet pravo sorazmerje med igralci 5:5. Pri tem so Rusji storili napako, ki se je končala s puckom v mreži. Izgleda, da sovjetski igralci igrajo boljše, če jih je manj.

Kar 11 državnih rekordov za drsalce

Slišali smo, da se na edinstvenem jezeru Misurina, odnosno na njegovi ledeni plošči, na izredno dobrem ledu dosega zelo dobri rezultati v hitrostnem drsanju. Tako smo se odpeljali do jezera z avtobusom, proti kakih 13 km oddaljeni površini tega tako imenovanega »biserca Dolomito«. Moji kolegi so pri tem zadrževali, da pravzaprav gremo na pogreb svetovnih rekordov. Tudi jaz sem bil tega mnenja, kajti dvakrat se mi je mu-

dila prilika, da sem preizkusil na drsalcah kvaliteto te ogromne ledene plošče. Prva disciplina je dala fantastične rezultate. Postavljen je bil nov svetovni rekord, poleg tega pa je bila porušena kar cela vrsta državnih rekordov. Kar 11 držav je dobilo tu nove rekorde in sicer: Sovjetska zveza, ZDA, Avstralija, Švedska, Japonska, Čehoslovaška, Velika Britanija, Kanada, Francija, Nemčija in Švica. Vse to potrjuje, da je ledena plošča res izredno dobra.

Intervju z olimpijskim zmagovalcem Fincem Hakulinenom in Švedom Jernbergom

Za zlato kolajno - 5000 km treninga!

Prvo zlato medaljo na VII. zimski olimpijadi je osvojil tekač na 30 km Veikko Hakulinen, ki je zmagal tudi na olimpiadi v Oslu leta 1952. Imel sem srečo, da sem naprosil tega dvojnega zmagovalca za nekaj kratkih podatkov. Rad mi je ustregel in povedal, da je star 30 let in da je njegov uspeh rezultat neverjetnega treninga. Na vprašanje, koliko je treniral ta »Zatopek na smučeh«, kot ga tu vsi nazivajo, je rekel, da poleti in v jeseni trenira vsako jutro po 3 ure, tako da teče skozi gozdove, dopolnilni trening na smučeh s kolesčki pa mu okrepiti kondicijo. Predno je prišel na sneg, je letos pretekel poleti kar 5000 km.

Ko sva se tako razgovarjala, je kot naročen prišel še drugoplasirani Šved Jernberg z namenom, da bi čestital olimpijskemu zmagovalcu. Tudi to je bila izredna prilika za mene, saj sem bil pričr srečanju obeh najboljših tekačev-smučarjev. Vprašal sem ga, kaj je po poklicu, pa mi je odgovoril, da je po poklicu gozdar.

ni delavec »Ali ste tudi Vi precej trenirali?« »Pa še kako. Dnevno sem tekkel kakih 65 km. Pozimi pa mi je v največje zadovoljstvo, če lahko tečem po celem snegu, vsaj 25 km dnevno. To je tudi najboljše sredstvo za pridobivanje kondicije in najboljša osnova za trening in pridobivanje potrebne hitrosti. Da bi se čim bolj izuril v tem, sem vzel tudi puško s seboj, da bi tudi kaj vlovil. Tekel sem še z dvema klubska tovarišema, s katerima skupaj delamo v gozdu, streljali smo na severne jelene in se zabavali na svoj način, vendar tokrat nismo ničesar ujeli.« »Ujeli pa ste srebrno medaljo, sem mu odvrnil na koncu razgovora s prvo in drugoplasiranim tekmovalcem prve discipline največje zimske olimpijade sveta.

NA LOVU ZA INTERVJUJI

Res je velika težava, če človek hoče najti vse tekmovalce, če jih išče po raznih hotelih in restavracijah, kajti dobiš jih lahko samo pri kosilu ali pri večerji, sicer so pa vedno razkropljeni, bodisi na treningu ali pri opazovanju tekmovalj. Norvežani, ki imajo zelo veliko moštvo (kakih 50 ljudi) so ostali v »Coronici«. Angleži so nastanjeni v »Regini«, Kanad-

Posebno poročilo po telefonu iz Cortine od našega dopisnika Predraga Kneževića

MINISTRKA CESTITKA

Pravo slavo je zavladalo tedaj, ko so domači tekmovalci že drugega dne osvojili dve olimpijski medalji. Seveda je bilo veselje še mnogo večje, ko je zlata medalja pripadla pravzaprav italijanski vojaški ekipi. Prvo moštvo Italije v bobu je predstavljalo ekipo italijanskega vojnega letalstva. V čast tega velikega uspeha je prispevala tudi eskadra letal, ki je preletela Cortino v opoldanskih urah. Višek vsega pa je nastopil, ko je prišla brzojavka s čestitkami od samega ministra Italvanija, ki je čestital zmagovalcem k uspehu.

MEDALJA ZA LETALCE

Bilteni, ki jih v novinarskem štabu v hotelu »Savola« dobiva okrog 400 akreditiranih novinarjev iz vsega sveta, vsebujejo razne podatke in rezultate, zanimivo pa je, da v njih ni nikakega življenjepisa o tekmovalcih. To sicer ni napaka, vendar nas je precej začudilo, ko smo sprejeli v roke bilten, v katerem so bili rezultati zmagovalcev v bobu (dvojice), ter videli, da so objavljene v njem tudi biografije zmagovalcev v tej disciplini. Pri tem so namreč zmagali domačini. Iz biltena smo lahko razbrali, da je Italijan Giacomo Conti komandant-pilot 3. letalske brigade v Veroni, star 48 let, oženjen,

visok 176 cm, težak 95 kg itd. in da je bil njegov pomočnik Costa, pilot letalske eskadre, star 35 let, oženjen, visok 182 centimetrov in težak 82 kg.

Avstrijec Molterer je danes v veleslalomu osvojil srebrno kolajno

Po štirih letih zopet zlato za Finca Veikka Hakulinena

Najboljši Jugoslovian Matevž Kordež (32. mesto)

V petek ob 9,01 se je Italijan Delladio kot prvi tekač podal na 30 km dolgo pot — v borbo za olimpijske medalje. Vsake pol minute se je podal na odlično pripravljeno progo nov tekač, vsega skupaj 54 tekmovalcev iz 18 držav, med njimi tudi Jugoslavija. Že prva poročila s proge so pokazala, da se bo razvila najhujša borba med starimi znanci iz Faluna — Jernbergom, Hakulinenom in Rusi. Najhitrejši start je imel Sixten Jernberg, ki je bil tudi na 10 km še vedno na čelu. Vmesni časi na 10 km: Jernberg 32:54, Hakulinen 33:00, Seljuhin 33:11, P. E. Larsson 33:16, Härmäläinen 33:19, Latsa 33:28, Kolčín 33:29, Kuzin 33:29, Kordež 36:32, Hlebanja 37:26, Robač 39:09. Pavčič je že na osmem kilometru odstopil.

Približno na polovici proge je krenil 30-letni Fince Hakulinen v odlični napad, ki mu je prinesel kasneje tudi zasluženo zlato medaljo. Medtem je bilo na Snežnem stadionu, kjer je bil start in cilj teka, razpoloženje vedno boljše. Sonce je toplo sijalo in gledalci so nestrpno zrlji na ogromni semafor, kjer so sproti objavljali trenutno stanje na progi. Tekmovalci so se pričeli vračati v stadion, toda borbe še ni bilo konec, preteči so morali še 10 km in pot jih je vodila le pri enih vratih noter, pri drugih pa zopet ven. Stanje po dveh tretjinah proge je bilo naslednje: Hakulinen 1:08:58, Jernberg zaostanek 5 sek, Kolčín 51, Seljuhin 54, Terentjev 1:22, P. E. Larsson 1:23, Kuzin 1:27, Latsa 1:35, naš Kordež pa je bil z zaostankom 8:54 na 33. mestu.

Do konca teka se ni več dosti spremenilo. Kuzin je uspel pridobiti še dve mesti, toda tudi ta finiš mu ni zadostoval za več kot peto mesto. Mož pa je imel nekoliko smole z nesrečnim žrebom. Velik poraz so doživeli Norvežani, ki so bili premagani tudi od mnogih Srednjeevropevc. V svoj zagovor navajajo, enako kot Janez Pavčič, da so se zamazali.

Presenetljivo dobri so bili Čehi, pa tudi Poljak Kwapien in Italijan De Florian se ne smeta pritoževati. Kot celota so imeli največ uspeha Rusi, ki so imeli najslabšega moža že na 6. mestu. Naš Matevž Kordež je dosegel z 32. mestom še dokaj zadovoljiv uspeh, druga dva pa sta bila precej slabša.

Rezultati: Hakulinen Veikko (Fin) 1:44.06, 2. Jernberg Sixten (Šved) 1:44.30, 3. Kolčín Pavel (SZ) 1:45.45, 4. Seljuhin (SZ) 1:45.46, 5. Kuzin (SZ) 1:46.09, 6. Terentjev (SZ) 1:46.43, 7. P. E. Larsson (Šved) 1:46.51, 8. L. Larsson (Šved) 1:45.56, 9. Latsa (Fin) 1:47.30, 10. Matouš (CSR) 1:48.12, 11. Samuelsson (Šved) 1:48.23, 12. Kwapien (Polj) 1:49.09, 13. De Florian (It) 1:49.16, 14. Brenden (Norv) 1:49.29, 15. Stokken (Norv) 1:49.38, 16. Prokeš (CSR) 1:50.49, 17. Jensen (Norv) 1:51.04, 18. Cardal (CSR) 1:51.05, 19. Olsen (Norv) 1:51.15, 20. Härmäläinen (Fin) 1:51.38, 21. Kiuru (Fin) 1:51.56, 22. Mandrillon (Fr) 1:52:18, 25. Hugenin (Švica) 1:54.36, 28. Miyao (Jap) 1:55.40, 30. Muehel (Nem) 1:56.34, 31. Aldescu (Rom) 1:57.42, 32. M. Mordež (Jug) 1:57.48, 37. Servold (Kan) 2:00.01, 38. Miller (ZDA) 2:00.38, 39. Kristjansson (Isl) 2:00.52, 42. Hlebanja (Jug) 2:01.47, 43. Donček (Bolg) 2:02.10, 45. Robač (Jug) 2:05.55, 46. Morgan (VB) 2:05.55, 51. Cairney (VB) 2:13.41.

Nemška zastava na zmagovalnem drogu

Zmagala je 30-letna Ossi Reichert — Naša predstav-nica Zupančič Slavica na 32. mestu

Veleslalom za ženske je bila v petek dopoldne prva alpska disciplina VII. olimpijskih iger. Zaradi pomanjkanja snega so organizatorji sklenili, da bo veleslalom na rezervni progi »Canalone delle Tofane«, ki ima zaradi višje lege nekoliko več snega. 1700 m dolgo progo z 400 m višinske razlike in 59 vrzati so italijanski alpinisti odlično pripravili, tako da je bilo tekmovalje izvedeno v redu. Po odlični vožnji predvozanje Avstrijke Hofherr, ki je vozila, kot se je pokazalo seveda šele kasneje, celo hitreje od same zmagovalke, se je tekmovalje pričelo. 30-letna nemška smučarka Ossi Reichert, ki je že na igrab v Oslu dosegla v isti disciplini srebrno medaljo, je vozila zelo lepo in hitro ter dosegla čas, ki ga nobena od 48 tekmovalk, ki so ji še sledile, ni več izboljšala. Na najboljši poti je bila sicer Madelaine Rerthod iz kraja Chateau d'Oex v Švici, ki je imela do 13 vrzati mnogo boljši čas od Nemke, toda prav trinajsta vrata so ji postala usodna. Prepozno je zavila, zapeljala je mimo vrata, morala steči nazaj v breg in šele potem je lahko nadaljevala vožnjo. Da je kljub tej nesreči osvojila 4. mesto govori o veliki kvaliteti švicarske smučarke. Ta trinajsta vrata so postala usodna za Berthodovo, Avstrijka Hochleitner pa je kljub nesrečni startni številki 13 vozila zelo hitro in dosegla drugi najboljši čas, če ne bi bilo kasneje njene rojakinje Frandl, ki je bila še za malenkost hitrejša. Slavica Zupančič je vozila sicer sigurno, toda za uvrstitev na višje mesto le prepočasi.

Avstrijci so z drugim in tretjim mestom kar zadovoljni, saj po skromnih uspehih svojih tekmovalk na zadnjih tekmovanjih niso niti toliko pričakovali. Majhno razočaranje pa pomeni dejstvo, da je dvakratna zmagovalka iz Osla, Američanka Andrea Mead-Lawrence,

„Krade“ se na veliko ...

S svojim fotoaparatom sem pohitel na stadion »Apolonio«, da bi lahko ujel posnetek koga izmed bodočih nosilcev olimpijskih medalj. Bilo je že precej pozno, ura je bila okrog 5. popoldne, sonce je zahajalo, tako da je bil za tak lov že skrajni čas. V veliki gneči sem med ostalimi naletel tudi na našega starega znanca inž. Bloudka, ki je dejal, da se mu zelo mudi, kljub temu pa bi se nerad ločil od opazovanja — gledal je drsalce. Ko sem ga vprašal, zakaj se mu mudi in zakaj ne bi rad zapustil stadiona, mi je povedal, da ob 5. popoldne prične zasedanje Kongresa, da pa se nerad loči od stadiona, kajti vidi drsalce, ki vedno po kažejo kaj novega. »Tu sem že dalj časa in največ časa prebijem na stadionu. Vidim, da so drsalci prinesli s seboj vsak svoje novosti: Amerikanci imajo neobičajne skoke, Čehi in Kanadčani, pa tudi drugi, z veliko pozornostjo opazujejo ostale pri vadbi in te stvari »kupujejo«. Drugega dne pa Čehi polizkušajo, da bi izvedli prav take skoke, kot ameriški drsalci. Seveda se teh ne nauče tako hitro in so prvi polizkusi morda brez uspeha. Vkljub temu pa relativno hitro osvoje to znanje in kar dobro izvajajo take like. Pojutrišnjem pa lahko vidimo obratno sliko: Amerikanci polizkušajo svojo spretnost v posebnostih, ki so jih videli pri ostalih. Z eno besedo lahko rečemo, da se krade, krade se javno, krade se na veliko.

Hohejski turnir v polnem razmahu

Ze v četrtek so se pričele kvalifikacijske tekme v hokeju na ledu. Deset sodelujočih reprezentanc je razdeljenih v tri skupine in po dve prvoplasirani moštvi iz vsake skupine bosta igrali v finalu. Prve tekme so se končale brez velikih presenečenj, če morda izvzamemo težko zmago Čehov nad Amerikanci in dva neodločena rezultata v A skupini. Rusi so kaj lahko odpravili Švede, ki so jim sicer vedno trd oreh, vendar to še ne pomeni dosti, ker so dosedanje tekme pač samo kvalifikacijske. »Rekord« turnirja držijo zaenkrat Kanadčani, ki so Avstrijem nasuli kar 23 golov, pri tem pa se niso niti preveč trudili.

Rezultati: skupina A — Avstrija : Italija 2:2 (2:0, 0:1, 0:1), Kanada : Nemčija 4:0 (2:0, 2:0, 0:0), Kanada : Avstrija 23:0 (6:0, 11:0, 6:0), Nemčija : Italija 2:2 (1:1, 1:0, 0:1), skupina B — CSR : ZDA 4:3 (2:1, 0:1, 2:1), skupina C — SZ : Švedska 5:1 (1:1, 2:0, 2:0).

V petek zvečer je bila po hokejski tekmi Italija : Nemčija na Ledenem stadionu prvič proglasitev zmagovalcev in prvi so prejeli olimpijske medalje. Prva himna, ki se je razlegala v počastitev zmatrije na 30 km in veleslalomu za ženske govalca, je bila finska na čast Veikka Hakulinenu, malo kasneje pa je zaplapolala na glavnem jamboru še nemška zastava, spremljana od dveh avstrijskih, in sicer za Reichertovo, Hochleitnerjevo in Frandlovo.

Jugoslavija : Honkong 5:0

Nogometna reprezentanca Jugoslavije je v svoji zadnji tekmi v Indoneziji pred 30.000 gledalci v Djakarti še enkrat premagala reprezentanco Indonezije s 7:3 (6:2). Gole so dosegli: Toplak 3, Prinčević 3 in Bošković. Iz Indonezije so naši nogometaši odpotovali v Hongkong, kjer so pred 10.000 gledalci igrali z mestno reprezentanco in zmagali s 5:0 (3:0). Iz Hongkonga so naši nogometaši nadaljevali pot v Ljudsko republiko Kitajsko, kjer bodo odigrali 3 tekme.

Nemška zastava na zmagovalnem drogu

Zmagala je 30-letna Ossi Reichert — Naša predstav-nica Zupančič Slavica na 32. mestu

Veleslalom za ženske je bila v petek dopoldne prva alpska disciplina VII. olimpijskih iger. Zaradi pomanjkanja snega so organizatorji sklenili, da bo veleslalom na rezervni progi »Canalone delle Tofane«, ki ima zaradi višje lege nekoliko več snega. 1700 m dolgo progo z 400 m višinske razlike in 59 vrzati so italijanski alpinisti odlično pripravili, tako da je bilo tekmovalje izvedeno v redu. Po odlični vožnji predvozanje Avstrijke Hofherr, ki je vozila, kot se je pokazalo seveda šele kasneje, celo hitreje od same zmagovalke, se je tekmovalje pričelo. 30-letna nemška smučarka Ossi Reichert, ki je že na igrab v Oslu dosegla v isti disciplini srebrno medaljo, je vozila zelo lepo in hitro ter dosegla čas, ki ga nobena od 48 tekmovalk, ki so ji še sledile, ni več izboljšala. Na najboljši poti je bila sicer Madelaine Rerthod iz kraja Chateau d'Oex v Švici, ki je imela do 13 vrzati mnogo boljši čas od Nemke, toda prav trinajsta vrata so ji postala usodna. Prepozno je zavila, zapeljala je mimo vrata, morala steči nazaj v breg in šele potem je lahko nadaljevala vožnjo. Da je kljub tej nesreči osvojila 4. mesto govori o veliki kvaliteti švicarske smučarke. Ta trinajsta vrata so postala usodna za Berthodovo, Avstrijka Hochleitner pa je kljub nesrečni startni številki 13 vozila zelo hitro in dosegla drugi najboljši čas, če ne bi bilo kasneje njene rojakinje Frandl, ki je bila še za malenkost hitrejša. Slavica Zupančič je vozila sicer sigurno, toda za uvrstitev na višje mesto le prepočasi.

Avstrijci so z drugim in tretjim mestom kar zadovoljni, saj po skromnih uspehih svojih tekmovalk na zadnjih tekmovanjih niso niti toliko pričakovali. Majhno razočaranje pa pomeni dejstvo, da je dvakratna zmagovalka iz Osla, Američanka Andrea Mead-Lawrence,

Spet zaprto igrišče

Igrišče Napolija je bilo zaradi težkih izgledov na tekmi med Napolijem in Bologno pred dobrima dvema mesecema že zaprto za tri prvenstvene tekme. Na prvi tekmi, ki jo je Napoli odigral zopet na domačem igrišču, pa je prišlo ponovno do neredov, pri katerih je bilo tudi precej ranjenih. Italijanska nogometna zveza je zato ponovno zaprla igrišča Napolija za dve prvenstveni tekmi in klubu zagrozila, da bo v primeru ponovnih neredov sploh zabranila tekme v Napoliju.

Poročali smo že, da bo jugoslovanski sodnik Leo Lemčič sodil tekmo med nogometnima reprezentancama Italije in Francije, ki bo 15. februarja v Bologni. Tudi stranska sodnika na tej tekmi bosta Jugoslovani in sicer Veljko Rončević in Ezio Damiani.

OLIMPIJSKI OGENJ je vzpametel v CORTINI

Odlična organizacija — Svečan defile — Carolijeva nesreča

Cortina, 26. januarja, Dolgo in težko pričakovani dan je napočil. Vsa Cortina s številnimi gosti je bila že od ranega jutra praznično razpoložena. Krasno sončno vreme je samo še povečalo še itak dovolj svečano zunanost mesteca, ki je popolnoma v znaku zimskih olimpijskih iger. Olimpijski krogi pozdravljajo človeka z vsake hiše, ki so vse v zastavah.

Ze mnogo pred začetkom otvoritvene svečanosti, ki je bila ob 11.30, so gledalci začeli zasedati svoja mesta na Ledenem stadionu. Stadion je bil seveda primerno okrašen z olimpijskimi in državnimi zastavami sodelujočih držav. Točno ob določenem času je ob zvokih fanfar prišel na stadion predsednik italijanske republike Gronchi v spremstvu predsednika mednarodnega olimpijskega komiteja Brundagea in ostalih domačih funkcionarjev.

Ko je predsednik zavzel svoje mesto na častni tribuni, se je pričel mimohod sodelujočih športnikov. Kot prvi so prikorakali na stadion športniki Grčije. Pred vsako reprezentanco so nosili tablo z imenom države in zastavo. Za Grki se je zvrstilo še 31 reprezentanc, med katerimi so bili tudi Jugoslovani v ličnih enotnih oblekah. Zaključek mimohoda je tvorila zelo številna ekipa organizatorjev iger, Italije. Reprezentance so se razvrstile pred tribuno in predsednik organizacijskega komiteja dr. Revel je prosil predsednika republike, da otvori igre.

Z besedami: »Otvorjam VII. olimpijske igre v Cortini d'Ampezzo v počastitev XVI. olimpijade moderne ere,« je predsednik republike Gronchi začel letošnje igre. Topovski streli in olimpijska himna so do-

stojno počastili svečani trenutek. Svečanost se je nadaljevala s prihodom zadnjega tekača z olimpijskim ognjem. Z vrha Tofane so baklo prenesli znani italijanski alpski smučarji, med njimi tudi stari »as« Zeno Colo. Pred vhomom v stadion pa je plamenico prevzel hitrostni drsalec Guido Caroli, ki je napravil z baklo v roki častni krog na stadionu. Ravno pred glavnim tribuno, kjer so sedeli vsi odličniki, pa je imel smolo. Caroli se je spotaknil in padel, kakor je bil dolg in širok. To je bila edina stvar pri svečani otvoritvi, ki je organizatorji »niso vnaprej pripravili«...

Svečana otvoritev je bila zaključena z olimpijsko prisego, ki jo je v imenu 947 tekmovalcev izrekla italijanska smučarka Giuliana Chenal-Minuzzo.

Janez Pavčič se oglašja iz Cortine d'Ampezzo

Slab sneg, slaba hrana - cene „dobre“

Naš olimpijski reprezentant v smučarskih tehnikah, Janez Pavčič, je izpolnil svojo obljubo in nam v četrtek poslal svoje prvo pismo iz Cortine d'Ampezzo

Cortina, 25. januarja. Z mešanimi občutki smo se minuli četrtek odpravili iz Ljubljane. Le 12 ur prijetne vožnje in že smo bili v vrtincu zadnjih priprav za VII. zimske olimpijske igre v Cortini. Marsikdo, ki je že pred vojno obiskal nekaj mali turistični kraj, je bil presenečen nad veli astnim mestom vil, pensionov in hotelov, kjer je poskrbljeno za športnike vseh vrst. Toda že v začetku naj povem, da bi morali denar nositi s seboj na vsakem koraku kar v aktovki, kajti cene so naravnost »blazne«. Vse pa kaže, da jih bodo v času olimpijskih prireditev še zvišali...

Pri vsem razkošju pa ugotavljamo žalostno resnico, da je snega razmeroma malo in pri tem bodo najbolj prizadeti ter izpostavljeni mnogim poškodbam alpski smučar-

ji. Sicer pa so se precej tekmovalcev na treningu poškodovale.

Tekači smo prve štiri dneve temeljito izkoristili, pri tem pa popolnoma obrusili robove smuč, ker je sneg star, ledene proge pa še niso povsem pripravljene. Najprej smo si ogledali progo za moške na 30 km. Pripomniti moram, da je izredno težka, polna hudih smukov ter napornih vzponov, mimo tega pa gre trikrat preko stadiona. Tudi ženska proga je izredno težka, res prava olimpijska proga. Razen Angležev so tu zbrane že vse ekipe; smučišča, proge in stadioni so vsak dan polni. Vsi pridno trenirajo, nekateri pa imajo še tukaj izbirne tekme, ker imajo na razpolago preveč tekmovalcev. Švicarji, Čehoslovaki in Amerikanci, ki so nam po kvaliteti v tehnikah enaki, so pripeljali s seboj kar po 13 tekmovalcev.

Gotovo vas bo presenetilo, da bomo jugoslovanski tekmovalci prisiljeni nekoliko eksperimentirati, da bomo lahko »predelali« vse discipline. Določeno j bilo, da bo Matjaz »ordež« teklen na 15 km ter

v štafeti, najmlajši član reprezentance Robač bo »garal« na obeh daljših proгах, t. j. na 30 in 50 km, moji brat Čveto bo teklen na 15 km in v štafeti, Hlebanja in jaz pa bomo »obdelali« kar tri discipline in sicer na 30 km, 15 km in štafeto. Torej — nekoliko čudna postava. Toda tudi Finci bodo kljub velikemu številu tekačev, ki so prišli v Cortino, precej »stiskali«. Haku-linen bo nastopil v vseh štirih tehnikah, Kiuru, Viitanen in Hämeinen bodo tekli v treh tehnikah. To dokazuje, da so se Finci vendarle raje odločili za stare, prekaljene »ase« in si z mladimi močmi ne upajo nastopiti. Pravijo, da jih proge in pa višinski zrak precej skrbijo.

V vsem tem velikem vrtincu, kjer se srečujemo z različnimi narodnostmi, pa je nemogoče priti do kakršnihkoli izjav. Vsakdo le zmišuje z rameni, nihče ne daje nobenih prognoz. Vsi so na moč tihi in se skrbno pripravljajo. Toda v klasičnih disciplinah sodim, da bodo glavne borbe med Fini in Rusi, morda pa bi se mednje lahko vrnil kakšen Šved. Nekateri precej računajo na Brendena, zlasti po njegovi bleščeči zmagi v Andermatu. Pri ženskah so po mojem mnenju Rusinje nepremagljive in nič čudnega ne bo, če se bodo vse štiri uvrstile med prvo osmerico. Vse kaže, da bo nastopila pri ženskah pač samo elita, medtem ko Francozini, Švicarki in Avstrijki sploh ni tu. Zatorej naj se nihče ne čudi, če bodo naša dekleta nekoliko bolj zadaj. Moški smo v ugodnejšem položaju, saj bo na startu verjetno okrog 75 tekmovalcev in nad 15 štafet.

Organizacija je povsod naravnost čudovita. Vse teče kot precizna ura. Vsak udeleženec je prejel cel kup prospektov, olimpijskih znamk, legitimacij, znak in lepo torbo z olimpijskim znakom. Televizijske postaje opravljajo zadnje priprave, da bodo prenašale vsa tekmovanja.

Kot veste, stanujemo v prijaznem pensionu »Umbria«, to je v središču Cortine. Če povem, da je pension prijazen, pa se tekmovalci ne moremo tako enostavno sprijazniti s hrano, ki je bolj pičla in sicer le v treh dnevnih obrokih. Vsa sreča, da smo bili na to opozorjeni že doma in da smo precejšnjo porcijo kalorij prinesli s seboj v nahrbtnikih ali kovčkih in na ta način krijemo »primanjkljaje«. Precej pozornosti vzbujamo Jugoslovani zaradi okusnih oblik, ki so med najlepšimi; zato smo že sedaj pogostokrat tarče fotoreporterjev, kinooperaterjev ter smelcajev televizije. Vreme pa je naravnost idealno, toplo in sončno.

RAVNE NA KOROŠKEM

pred velikimi dogodki

Ravne na Koroškem bodo v bližnji prihodnosti prizorišče dveh velikih športnih dogodkov. Dne 4. in 5. februarja bo v tem kraju mladinski smučarski troboj Videmske pokrajine: Koroška: Slovenija, takoj nato, in sicer od 10. do 12. februarja, pa bo v Ravnah tekmovanje za »Pokal Kurikkala«. Na tem tekmovalstvu bodo nastopili člani v teku na 15 km, mladinci in članice na 10 km ter člani v štafeti 4 krat 10 kilometrov.

Mladinski smučarski troboj bo letos na sporedu že petič. Prvi dve leti (1952 in 1953) so se mladi tekači, skakalci in alpski smučarji pomerili v ločenih krajih, leta 1954 in 1955 pa so bile vse discipline v istem kraju. Predlani je bila ta prireditel v Avstriji (Hermagor), zmagala je reprezentanca Slovenije. Lani so bile tekme v Ravascletu (Italija), zmagali pa so predstavniki Videmske pokrajine.

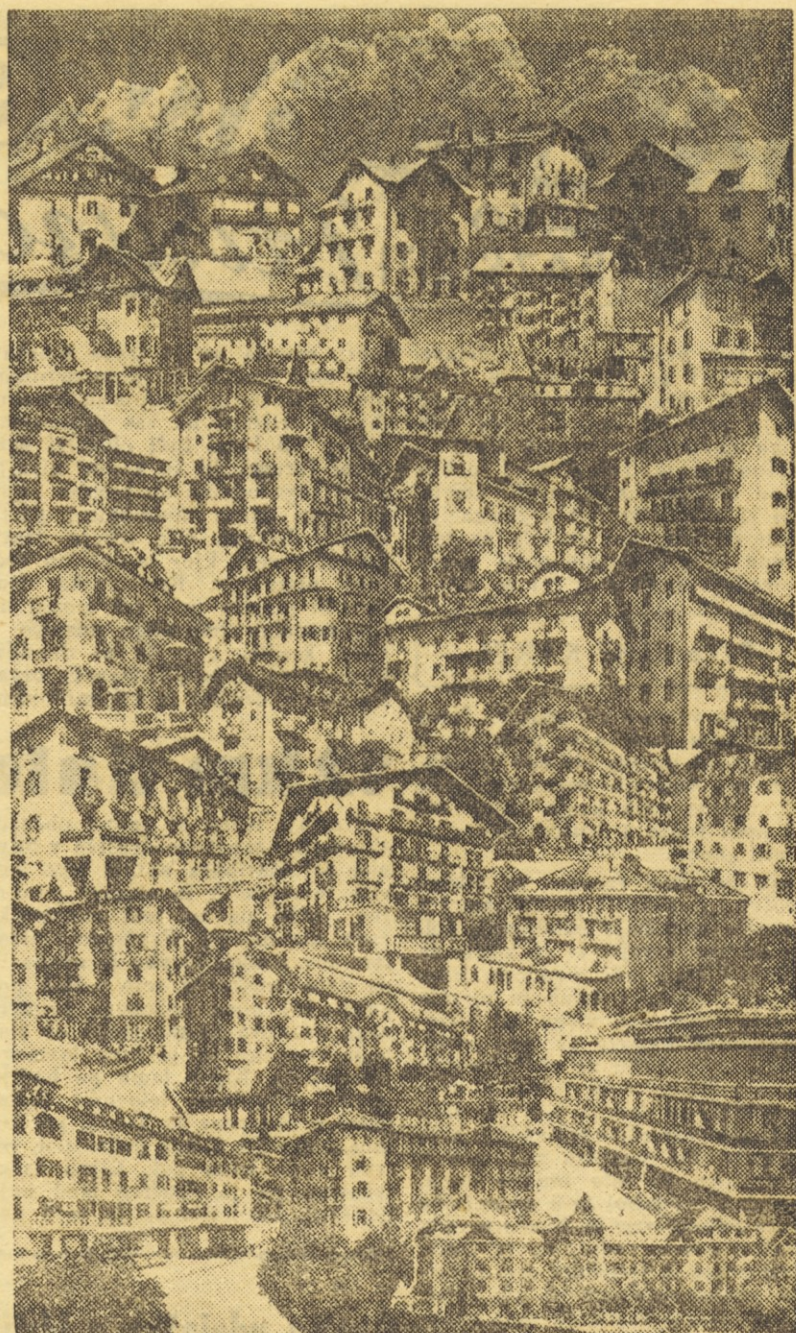
Še pomembnejše kakor mladinski troboj pa je prav gotovo tekmovalstvo za »Pokal Kurikkala«, saj je ta prireditev v mednarodnem koledarju FIS. Namen tega tekmovanja je pospeševanje smučarskih tekov v alpskih deželah. Zato se tega tekmovanja vsako leto udeležujejo srednjeevropske države (Italija, Francija, Avstrija, Švica, Nemčija in Jugoslavija) s svojimi najboljšimi tekači.

Morda marsikdo ne ve, po kom je to tekmovanje dobilo ime. Fincc Juho Kurikkala je bil pred vojno eden najboljših tekačev na smučeh, večkratni svetovni prvak, razen tega pa se je udeleževal tudi kot maratonski tekač. Bil je izredno borben in vztrajen, kot športnik pa pravi vzor vsem drugim. Leta 1950 ga je pobrala zahrbtna bolezen.

Ze danes je izbran častni komite za obe prireditvi. V častnem komiteju za izvedbo mladinskega troboja so tov. Leopold Krese, predsednik ZSS, dr. Dougan Danilo, predsednik SZS, Ivan Janžekovič, ljudski poslanec in Adolf Černeč, predsednik OLO Ravne.

Slavica Zupančičeva na treningu v Cortini

V Cortini je kar precej lepih hotelov. Ne verjame? Potem pa si oglejte »hotelsko panoramo« na zgornji sliki, kjer so fotografije samo najbolj luksuznih hotelskih podjetij...

Sophia Loren in Gina Lollobrigida atrakcija Cortine

Cortino in olimpijske igre bosta počastili s svojim obiskom tudi znani italijanski filmski zvezdnici Sophia Loren in njena velika nasprotnica Gina Lollobrigida. Čeprav je v Cortini v teh dneh mnogo atraktivnih osebnosti, bosta gotovo vzbudili tudi obe italijanski »sex-bombi« še vedno dovolj zanimanja in tudi uspešno izkoristili olimpijske igre za svojo osebno reklamo.

Kje imajo te dni v Cortini največ dela? V glavnem organizacijskem štabu? Novina skem centru? Ne — še več dela ima bolnišnica v Cortini, kjer kar »na tekočem traku« rešujejo najrazličnejše zleme, zvine in izpahe rok in nog. Menda ni bilo še pred nobenim velikim zimskošportnim tekmovanjem toliko nezgod, kolikor jih je bilo v Cortini že pred začetkom samih tekmovanj. Cela vrsta znanih športnikov je morala iskati zdravniško pomoč, tako znani nemški smučarki Evi Lanig in Sonja Sperl, bivši svetovni prvak v slalomu Švicar Schneider, njegov rojak Hans Forrer, vrsta hokejistov, zlasti italijanskih, prihajali so — ali točneje — prinašali so ruske alpske smučarje in smučarke drugega za drugim in tako naprej. Vsak dan izdajo zdravniki »bojno« poročilo o ponesrečenih, ki so deloma že povsem pokopali nade na svoj nastop na igrah, deloma pa upajo, da bodo do »svoje« discipline že zopet na nogah.

Svojevtrsten rekord bo dosegel v olimpijskih dneh gotovo mali lokalni list »Notiziario di Cortina«, ki izhaja v »normalnih« okoliščinah samo v 800 izvodih. Povečanje naklade bodo morali najbrž »meriti« ne s stotinami, ampak s tisočimi odstotkov. Razen tega bo ta časopis verjetno tudi edini »nesportni« časopis na svetu, ki bo svojo celo prvo stran in še 75 odstotkov vsega ostalega prostora posvečal olimpijskim igram.

V sredo so v Cortini odprli razstavo o razvoju zimskih športov. Na razstavi si obiskovalci lahko ogledajo vrsto predmetov, ki so prišli v zgodovino zimskih športov. Kjer organizatorji niso mogli dobiti originalov, so se poslužili natančnih kopij. Zlasti Švedska in Norveška sta prispevali veliko pomembnega zgodovinskega gradiva.

V preteklih dneh je v olimpijskem mestu Cortini zasedal tudi mednarodni olimpijski komite. Letošnje za-

sedanje je imelo v veliki meri značaj slovesnosti in so obravnavali le nekaj manj pomembnih vprašanj. Naslednje zasedanje bo leta 1957 v Soliji. Predsednik komiteja Amerikane Avery Brundage je izjavil novinarjem, da je navdušen nad odlično organizacijo letošnjih olimpijskih iger in da upa, da bodo tudi prihodnje zimske olimpijske igre, ki bodo leta 1960 v Squaw Valleyu v Kaliforniji, enako dobro pripravljene.

Pravijo, da bo najbolj »vesele« hokejska tekma med reprezentanca-ma ZDA in Kanade. Po gostovanju ameriških hokejistov v Nemčiji, kjer so dvakrat s 4:1 premagali nemško reprezentanco, je neki münchen-ski časopis napisal: »No, tudi Nemci se nekoliko razumemo na rugby na ledu. In tako so imeli švicarski sodniki čisto isto nalogo, kot jo imajo sodniki pri boks, ločiti namreč dva nasprotnika. Srečanje med ZDA in Kanado v Cortini si lahko predstavljamo le s sanitetnimi avtomobili okoli igrišča in že pripravljenimi dajalci krvi vseh skupin.«

V Cortini se je razvnel »boj« za najstarejšega udeleženca olimpijskih iger. V »finale« sta prišla dva vozača boba, in sicer Avstrijec Wagner ter Nemec Wackerle. Oba sta stara 48 let in tako so morali za končno odločitev poiskati tudi nekakšno natančnejšo časovno mero, kot so leta. Zmagal je Avstrijec, ki je bil rojen 8 mesecev pred svojim nemškim tovarišem.

Na treningu alpskih smučarjev v Cortini ne padajo samo slabši tekmovalci, ampak se taka nesreča sem pa tja dogodi tudi takemu asu, kot je Avstrijec Anderl Molterer. Tako je pri treningu na progi za smuk nekoga dne prav pošteno padel in vsi, ki so padec videli, so si že mislili: ta pa ne bo nastopil na igrah. Toda Anderl je vstal čil in zdrav, le hlače so mu počile po vseh mogočih šivih. To ga ni dosti motilo. Vzel je šal, si ga oval okoli bokov in tako prsmučal v dolino. Fotografii so hoteli izkoristiti ugodno priložnost, vendar je avstrijski smučar slikanje tokrat hvaležno odklonil.

POLET

LETO XII.

Štev. 5

Stran 3

Naslednja? KAKO RAZŠIRITI Partizana VAS?

Ko sem pred 10 leti s sodelavci ustanavljajal po celjskem in trboveljskem okraju telovadno organizacijo, sem bil povsod pričr velikemu navdušenju mladih ljudi za telesno vzgojo. Telovadnice so bile polne mladine in odraslih. Obetal sem si z leti razcvit organizacije, zlasti še zato, ker je bila na tem terenu že pred vojno gosta mreža telovadnih društev in čet po vaseh.

Piše JUG KAREL

Stvari pa so se z leti obrnile. Nova partizanska društva se porajajo le s težavo in imamo obširne predele, kjer ni osnovnih organizacij. Še več imamo celo kraje, kjer sta bili pred vojno 2 društvi, danes pa ni niti enega.

Kje je iskati vzrokov za takšno stanje? Ponovno postavljam v ospredje vprašanje izboljšanja šolske telesne vzgoje, ki je zlasti na osnovnih šolah močno zanemarjena. Telesna vzgoja v šolah bi morala odigrati pionirski vlogo pri širjenju telesne kulture na vasi sploh. Težko se je boriti za vključevanje vaše mladine v partizanska društva, če pa se slednja že v otroških letih ni ukvarjala s telovadbo in jo vzljubila. Pot vašega mladince v telovadnico bi bila mnogo lažja, če bi imel za seboj že 8 let načrtne šolske telesne vzgoje. S tem seveda nikakor nečem rdti, da je treba »Partizanu« in športnim organizacijam jemati sredstva in jih dajati šolam, saj vsi vemo, da naša skupnost še vedno premalo podpira to dejavnost. Zelel bi le podčrtati dejstvo, da se šolski telesni vzgoji na podeželju posveča vse premalo pozornosti. Konkretno: v celjskem okraju je 176 šol s preko 30.000 mladine dobilo v letih 1954 in 1955 le 500.000 din sredstev. Iz teh sredstev si vse šole ne bi mogle letno nabaviti niti 1 žoge, da ne govorimo o drugih potrebah! Od 176 ljudskih šol celjskega okraja jih ima le 10 telovadnice, komaj 21 pa jih ima letna igrišča!

Seveda, ni niti moči, niti razpisane ankete namen gledati pesimistično na nadaljnji razvoj »Partizana« na vasi. Z dobro voljo in vztrajnostjo bi se dalo marsikaj narediti. Predvsem bi bilo treba urediti šolska dvorišča in druge prostore za vadbišča, kjer bi se vršila šolska in partizanska telesna vzgoja. Sploh smatram, da bi bilo treba na vasi pristopiti h koordiniranemu delu, zlasti pri gradnji telesnovzgojnih naprav. Na teh igriščih bi morali zbirati mladino prvenstveno s tistimi panozami telesne vzgoje, ki mladino mikajo in zabavajo, pozneje pa bi seveda pristopili k sistematičnemu in načrtnemu delu. Zdi se mi, da bi bila tu vsaka ozkost škodljiva.

Ali so za to delo poklicani samo učitelji? Mislim, da slednji v veliki

meri, seveda pa je treba poiskati tudi med kmečko mladino sposobne organizatorje in vzgojitelje. Da prodira »Partizan« na vas razmeroma počasi, so krivi tudi oblastni krajevni forumi, ki še vedno nimajo pravih odnosa do telesne vzgoje. Zato danes marsikateri partizanski delavec raje izbere drugo področje dela, kjer je deležen večjega priznanja. Partizanska društva bi morala tudi več misliti na propagandne telovadne nastope v tistih krajih, kjer še ni društev. Razen tega sama partizanska organizacija z društvi in višjimi forumi

12 km daleč hodijo telovadit!

Prejšnji teden se je na občnem zboru partizanskega društva v Slivnici pri Mariboru zbralo lepo število telovadečih in staršev pionirjev, prišli pa so tudi zastopniki vseh organizacij. Predsednik društva tov. Šrabel Slavko je poudaril, da dela društvo v zelo težkih pogojih, saj nima nobenega primerne prostora za telovadbo ob slabem vremenu in je brez lastnega telovadišča. Kljub temu pa hodijo mnogi pripadniki telovadit 12 km daleč v Studence in Tezno, pri čemer opravijo 24 km dolgo pot, od tega 4 do 6 km peš. Kljub vsem težavam pa je društvo med najboljšimi. Udeležilo se je vseh na-

Slaba udeležba v Idriji

Prejšnjo nedeljo je partizansko društvo v Idriji polagalo obračun svojega dela. Občni zbor je bil slabo obiskan, saj se ga je od 212 članov udeležilo le 60 pripadnikov. Predvsem smo pogrešali mladino, kar za društvo res ni razveseljivo. Predsednik tov. Murovec je ugotovil, da je bila društvena uprava slabo sestavljena, saj so vodniki morali poleg dela v telovadnici opravljati še vrsto funkcij v upravi. Društvu tudi primanjkuje vodnikov, pa tudi pomanjkanje materialnih sredstev in telovadnice je peče. Lani se je zmanjšalo število članstva za 44 posameznikov. Sploh je število pripadnikov mnogo premajhno za Idrijo, zlasti če upoštevamo velike tradicije tega kraja v telesni vzgoji. Kljub vsem pomanjkljivostim pa se je društvo vztrajno borilo s težavami in doseglo precej uspehov, zlasti na raznih tekmovanjih. Zelo uspel je bil tudi letni nastop, katerega je obiskalo preko 2000 gledalcev. Po poročilih so navzoči razpravljali o primernih oblikah in prijemih dela, s katerimi bi organizacijo napravili res množično. Za novega predsednika je bil izvoljen tov. Primožič Denis, za načelnika pa dosedanjí predsednik tov. Murovec Stane.

vloga premalo naporov za razširjanje te organizacije. Tista društva, ki imajo že trdne temelje, bi morala v svoj program prevzeti obveznost, da bodo v bližnjih vaseh v nekaj letih ustanovila nove čete vode in aktivne. Z vaškimi tekmovanji v osnovnih panogah bi vsaj v določenih letnih obdobjih lahko razvili veliko aktivnost. Seveda pa bi Okrajne zveze »Partizan« morale imeti vsaj po 2 poklicna inštruktorja, ki bi nenehno obiskovali teren in pomagala društvom pri premagovanju začetnih težav.

stopov, okrajnega in pokrajinskega zleta in sodelovalo na nastopih drugih društev. Društvo samo je izvedlo tekme v mnogoboju, smučanju in atletiki, smučarski tečaj ter taborenje v Mojstrani. V ocenjevanju za pokal »Ljudske pravice« je »Partizan« Slivnica med 254 društev zasedel 6. mesto. Načelnik Dragoš Franc pa je poleg uspehov navedel tudi nekatere slabosti, ki se pojavljajo pri posameznikih, predvsem nedisciplina in malodušnost. Tem posameznikom v bodoče ne bo več mesta v partizanski organizaciji. Ob zaključku zbora so sprejeli načrt dela za leto 1956, ki obsega številne tekme in nastope ter taborenje v Mojstrani. Za častne društvene člane so bili izvoljeni znani telesnovzgojni delavci tov. Hočevnar Ciril, Mejovšek Radovan, Dragoš Franc in Herman Vida.

Smučarji — pozor!

Vse smučarje, smučarske učitelje in sploh vse smučarske delavce obveščamo, da smo knjigo

SMUČARSKI PRIROČNIK — II. DEL

ki jo je spisal tov. Hrovatin Bojan, poslali vsem Okrajnim zvezam »Partizan«, kjer jo lahko dobijo društva in posamezniki. Na zalogi imamo še nekaj izvodov Smučarskega priročnika — I. del.

Založba »Polet«

Prva zdravnica — vadiatelj smučanja

V četrtek je bil v Kranjski gori zaključen 10-dnevni smučarski tečaj, ki ga je priredila Zveza »Partizan« Slovenije. Tečaja se je udeležilo 26 smučarjev, od katerih jih je 11 opravilo izpite za vadiatelje smučanja. Zanimivo je, da je med tečajniki opravila izpit za vadiateljo smučanja prva zdravnica v Sloveniji, in sicer dr. Vučetičeva, članica »Partizana« Narodni dom.

Da, to je zaklad, a srebrn in ne zlat! Rieseberg sicer še ni mogel oceniti vrednosti v skrinjici, niti ni vedel, če je tudi v vseh ostalih skrinjicah zaklad, a imel je dokaz, da je bila tu snov, ki žene ljudi, da zanjo prodajajo celo svojo dušo! Rieseberg je za trenutek obstal tam ves zamaknjen, potem pa se je obrnil, da bi se vrnil na površino. Hotel je pripraviti vse potrebno za dviganje zaklada in se nato spet vrniti k potopljeni jadrnici. Ustavil se je, da bi preštel skrinjice in pri tem spoznal, da jih bo laže dvigniti na krov, kot je spčetka mislil.

Ze je hotel oditi iz sobe, ko je opazil, da so skrinjice nagomiljene ob steni nasproti vhoda in da stoji desno poleg njih obsežen predmet, tesno ovit v platen ovoj. Radoveden je dolgih korakov krenil preko sobe k njemu in po dolgem odtrgal ovoj. V luči svetilke je predmet zlatolasil. Rieseberg je znova potegnil z vodo prepojen ovoj in ko je odpadel, je zagledal vrhnji del velikega zlatega kipa. Vzhičen je odtrgal še zadnje ostanke preperlega ovoja in tedaj je spoznal, da kip ni zlat, pač pa iz bron... Za trenutek je bil razočaran. Kip je bil odlično ohranjen, stal je na kake 4 čevlje širokem podstavku. Imel je velike oči iz kamnov neprecenljive vrednosti. Imeli so različne barvne odtenke in Riesebergu se je zdelo, da ga žalostno gledajo. In res se mu je za trenutek zadelo, da se kip giblje. Kar kurja polt ga je obvalila. Ob vznjožju je ležalo veliko število belih kosti, napol zakopanih v pesek, ki je pokrival tla. Sredi med njimi sta se spakovali dve mrtvaški lobanji in poleg njiju je ležal svinčen čevlji, ki so se ga še držali ostanki potapljaške obleke. Takšna je bila usoda tistih nesrečnih potapljačev pred Riesebergom, mož, ki se niso nikdar več povrnil na površino...

Ko je Rieseberg tresoč se stal v tej nenavadni grobnici, je v luči svoje svetilke zagledal kači podoben predmet, ki se je zvijal proti njemu. Lasje so mu naježili, kajti že je mislil, da je zdaj on na vrsti, da ga doleti skrivnostna smrt. Potem pa je spoznal, da je ta predmet le kos platenega ovoja, ki je visel s kipa. Rieseberg je imel napete živce in v takem stanju ima človek kaj rad privede. K temu so pripomogle tudi mrtvaške lobanje na tleh. Ko je Rieseberg premišljeval o usodi, ki je doletela te može, je v grozi zamrmral:

Finančne težave jih dušilo

Pionirji v Murski Soboti so imeli v 4 mesecih le trikrat telovadbo, ker je dvorana stalno zavzeta za razne sestanke in prireditve

Ko obiskujemo razne prireditve in tekmovanja partizanskih društev in tudi športne prireditve, mnogokrat zasledimo razna imena članov »Partizana« iz Murske Sobot, včasih celo na prvih ali vsaj na boljših mestih.

Toda kot velja staro pravilo, da ni vse zlato, kar se sveči, moramo žal ugotoviti, da tudi v tem društvu ni vse tako rožnato. Ne morda glede discipline ali internega dela, temveč zaradi velikih težav, s katerimi se mora to društvo že nekaj let boriti. Glavni problemi so: pomanjkanje finančnih sredstev, prostora in vadiateljskega kadra. Odtod tudi kriza, ki jo soboško partizansko društvo preživlja. Že leta 1955 je občni zbor obravnaval te stvari, zlasti glede uporabe telovadnice, ki je bila mnogokrat izkoriščana v drugačne, kot pa telesnovzgojne namene. To pa seveda največ zaradi tega, ker je bilo društvo prisiljeno oddajati dvorano za razne kulturne in tudi zabavne prireditve, zborovanja in akademije, iz katerih je delno tudi črpalo finančna sredstva. Toda posledice niso bile razveseljive. Mnogokrat je članstvo tik pred telovadno uro zvedelo, da je telovadnica zasedena in morali so iti domov. Zlasti je pri tem trpela telovadba najmlajših, t.j. pionirjev in le redkokdaj se je našla kakšna »luknja« v osnovni šoli ali gimnaziji, da so imeli lahko vadbo. Tako se je začelo občutno padanje števila pripadnikov, pa ni nič čudnega, če so n.p. pionirski oddelki leta 1954 imeli v štirih mesecih le trikrat redno vadbo!

Precej pereč problem je tudi vprašanje vadiateljskega kadra, ki je povprečno zelo mlad in ga po večini sestavljajo dijaki in dijakinje. Vzgojili so že precej vodnikov, toda ti so odšli v druge kraje na šolanje ali pa v službe. Društvo je zato poskušalo pritegniti nekdanje telovadce izpred vojne, kar pa jim ni uspelo. Med njimi je precej prosvetnega kadra, ki bi rad dobil zaposlitev v Murski Soboti, vendar za to ni pravega razumevanja.

Z LASTNIMI STROSKI NA TEKMOVANJA

Kot rečeno pa je najhujši problem vprašanje finančnih sredstev. Pomurje je pač poznano kot precej pasivno, ker nima nobene prave industrije, zato se finančni dohodki društev tudi temu primerni. Okrajna zveza »Partizan« je leta 1954 dobila za 15 društev v tem okraju komaj 250.000 dinarjev dotacije, kar še približno ne krije glavnih potreb. Jasno, da je bil delež »Partizana« v Murski Soboti zaradi tega zelo majhen. In tako društvo živetari, tekmuje ter prireja nastope večinoma doma, pri raznih prireditvah izven domačega kraja pa si tekmovalci plačajo poizne in žine ob kruhu in mleku! Mnogokrat je prišlo do kritičnega vprašanja, ali je sploh mogoče telovaditi, ker zato ni bilo osnovnih pogojev, zlasti pozimi, ko je treba telovadnice vsaj delno zakuriti, pa ri bilo na razpolago drv. Edini finančni viri prihajajo od akademij in telovadnih večerov, ki jih ljudje sicer radi obiskujejo, toda

vse to ne zadošča za potrebe društva. Zalosten je tudi primer, da tekmovalna vrsta mladincev ni mogla sodelovati na državnem prvenstvu v ljudskem mnogoboju v Nišu v II. razredu, čeprav so se v republiškem merilu uvrstili na 3. mesto. Vzrok? Niso imeli denarja za potovanja.

Pa vendar — borijo se s problemi, živetarijo in delajo. Pri tem pa so konec koncev mnogokrat uspešni. Vsako leto sodelujejo na »Teku Republike«, na vseh tekmovanjih partizanske organizacije in celo v raznih športnih panogah. Pri tem dosega jo razveseljive uspehe, kar jim daje pobudo za nadaljnje delo. Pa vendar — finance, prostori, vadiateljski kader, to so težko premostljive ovire.

T. B.

Vesti iz Vrhnike

Košarkarji vrhniškega »Partizana« so pred kratkim odigrali prijateljsko tekmo z reprezentanco ljubljanskih gluhomemih, v kateri je bilo tudi nekaj članov državne reprezentance gluhomemih. Po lepi igri so zmagali domačini 75:46 (27:18).

Kljub zimski sezoni Vrhnicičan ne počivajo. Zelo marljivo trenirajo košarkarji, ki jih najdemo dvakrat na teden v telovadnici namiznoteniški igralci pa se vsak dan pripravljajo za turnir, ki ga bo v kratkem priredil »Usnjare« v počastitev 10. obletnice Industrije usnja na Vrhniki. Prav tako so marljivi odbojkarji in smučarji, ki so pred kratkim izkoristili tenko snežno odejo na hribih okoli Vrhnike. S treningi pa so pričeli tudi kegljači na novem pokritem kegljišču. Edinole nogometaši »Usnjarja« še počivajo, ker na prostem še ne morejo vaditi.

K. A.

STRELSTVO

STRELSKE TEKME V KOBARIDU

Preteklo nedeljo so imeli strelci v Kobaridu izbirne tekme z zračno puško za okrajno prvenstvo. Med 13 strelci je zmagal Mitja Lazar (97 krogov od 150 možnih) pred Volaričem.

Naročajte se na „POLET“

Zaključek tečaja na Smrekovcu

Preteklo nedeljo je bil zaključen 5-dnevni mladinski tečaj na smučiščih Smrekovca. Tečaja se je udeležilo 18 mladincev, ki sta jih vodila naša znana tekača Fanešl Karl in Svet Bogdan. Med mlajšimi mladinci je na 16 km dolgi progi zmagal Juhart (Branik) v času 21:05,5 pred Šterletom (Enotnost) 21:17,5 in Velepčem (Dol) 21:56,0. Pri starejših mladincih, ki so pretekli 12 km, je bil najboljši Kandare (Enotnost) v času 43:01,0, sledita Krapež (Ljubelj) 45:17,5 in Zadnjikar (Jezerško) 45:25,0.

ZGODBE IZ ŽIVOTA MORSKIH GLOBIN

Rieseberg je počival dva dni. Tretji dan se je odpravil, da se spet potopi k razbitini.

Stara zračna cev je bila skoraj popolnoma prerezana in bilo bi zelo neprevidno, če bi jo znova porabili, čeprav popravljen. Nemogoče je bilo ugotoviti točen vzrok okvare: morda je bil kak oster rob na stari ladji ali pa nazobčane skale. Nova cev je bila brezhibna. Zaklad, o katerem je Rieseberg mislil, da je še nedotaknjen, je imel zanj posebno resen pomen. Ko je prvič šel ponj, je le za las ušel smrti. Zato se sedaj ni hotel znova podajati v nevarnost, če bi se ji lahko izognil. Vendar se je odločil, da bo kljub temu še enkrat poskusil srečo.

Morje je bilo mirno in nebo jasno. Mali enojambornik se je rahlo zibal, ko je Rieseberg stopal navzdol po potapljaških lestvah. Počasi se je pogrezal vzdolž črnih, tubornih skal in vnovič stopil na krov potopljene ladje. Tokrat pa se ni takoj podal v notranjost, ampak je prejel obšel ves krov in stalno nadzoroval svoje vrvi. A nič ni kazalo, da se je kaj spremenilo, niti na ladji, niti na skalah in ne v vodi. Vnovič je počasi stopal navzdol po stopnicah in krenil k priprtim vratom sobe. V pesku je na spodnjem krovu našel tam, kjer jo je pustil, grozno čelado s spakujočo se mrtvaško lobanjo. Brž je odstranil pesek, ki je napol zapiral vrata. V kratkem času jih je osvobodil in jih na stežaj odprl.

Previdno je stopil v sobo. Znotraj je bil kakih 5 m širok prostor, delno napolnjen z zaboji in skrinjicami razne velikosti. Rieseberg je ugibal, če je v njih zaklad. Ena od skrinjic je imela dvignjen pokrov. Razburjen je skrbno postrgal pesek, ki jo je prekrival, in s svojo lučjo posvetil v očiščeno odprtino. Izkazalo se je, da so notri srebrne palice! Bile so počrnele zaradi slane vode. Ko je podrgnil po njih s koncem svoje svetilke, je očiščeno mesto svetlo zablestelo.

»Strašno, umreti na tak način!«

Sredi teh misli je Rieseberga prevzel čuden, neznosen občutek, da ga nekdo opazuje. Tako močan je bil ta vtis prisotnosti tujega bitja tik poleg njega, da se je obrnil in posvetil okoli po prostoru. Tedaj pa...

O, groza! Za nejasnim obrisom bronastega kipa se je pred njegovimi očmi dvigala veličanska temna gmota. Medtem ko se je trudil, da bi s pogledom prodril skozi mrak, ga je streslo po vsem telesu, kajti tam se je neko pošastno bitje pomikalo k vratom in s svojo gmoto zaprlo vhod... tam je bilo bitje, podobno pošastnim prividom uživalcev hašiša ali kakega norca! Odvratno, z bradavicami pokrito telo, se je pošasi zibalo, se zvijalo in stezalo od enega konca do drugega. Ogromna pošast je imela najmanj 5 m v obsegu z dober meter širokim okroglim telesom, podobnemu sodu. Njene spolzke lovke so bile posejane s prisesk, velikimi kot pokrivača.

Dejal bi, da je ta pošast prišla prav iz pekla. Njeno veličansko, napihnjeno telo je imelo proge, ki so počasi prehajale od rjave na umazano barvo, potem pa na svetlorjavo in slednjič na sivo in belo. Oči je imela kot sam zli duh in Riesebergu se je zdelo, da krvosede preži na njegov najmanjši gib. Bilo je grozno! Pošast se je dvignila, nihajoč na svojih osmerih dolgih lovkah. Ovijala se je okoli kipa in zabojev, pase počasi premikala, plačč se po tleh, prikritih z belim peskom. Rieseberg se je polagoma umikal nazaj, da bi prišel izven njenega dosega, pri tem pa ni umaknil pogleda od orjaške hobotnice. Navzlic svoji veliki gmoti in zvijajočim se lovkam se je hitro premikala. Bila je tu prav pred Riesebergom, pošastna, grozeča...

Sedaj se je razodela skrivnost izginulih potapljačev. Riesebergu je postalo jasno, zakaj je toliko mrtvaških glav ležalo v pesku na spodnji palubi. Spoznal je, da je tudi on, kot toliko drugih, zašel v past v tej podvodni grobnici... Izhod je bil samo eden in tega je zapiralo živo strašilo. Sedaj je bil obsojen! Kako naj pride živ iz potopljene ladje? Tedaj se je spomnil na mali hodnik za seboj in počasi se je jel pomikati proti njemu. A pošast je verjetno uganila njegovo namero, kajti stegnila je eno svojih lov in ga sunila. Pri tem se je dvignil velik oblak peska.

Zaščitni
znak

je jamstvo
za kvaliteto izdelkov

Tovarna športnega orodja
»ELAN« v Begunjah

izdeluje v priznani kakovosti
vse vrste telovadnega orodja,
kakor bradlje, drogovce, ko-
nje, koze, švedske omare,
mize, blazine, gredi, ribstole,
lestve, kroge itd.

Pred nakupom zahtevajte v
tovarni podrobne informacije

Po skupščinah celjskih športnih organizacij

Pred kratkim je bila v Celju skupščina nogometnih sodnikov CNP. Sodniški odbor v Celju v preteklem letu ni izpolnil vseh načrtov, delo je pešalo predvsem zaradi maloštevilnega sodniškega kadra, obisk na sejah je bil slab, sodniške vrste se niso pomnožile kljub 15 prijavljenim kandidatom, ki še niso opravili izpitov. Za te slabosti je treba iskati krivdo deloma tudi v republiškem odboru, saj so vsi diskusanti izražali občutek zapostavljanja njihovega znanja pri delegiranju na raznih tekmah. V CNP je danes 25 sodnikov, od tega 10 v trboveljskem okraju in 13 v celjskem. Vse kaže, da je bilo poverništvo v Trbovljah marljivejše od celjskega odbora.

Pravo športno vzdušje je bilo na skupščini SD Beton, ki je naša javnost še premalo znano. To društvo deluje že 5 let in je vključilo v svoje vrste izključno gradbene delavce in uslužbenke podjetja »Beton«. Iz poročil tov. Jerasa in Vitanca, ki sta v društvu gonilni sili, smo spoznali, da je v tem športnem kolektivu včlanjenih okoli 200 pripadnikov, ki se preko športa vzgajajo v dobre delavce. Društvo ima kegljaško, namiznoteniško in odbojkaško sekcijo, na skupščini pa so sklenili, da bodo ustanovili še smučarsko in kajakaško sekcijo. To društvo ima zelo dobro povezavo z vodstvom podjetja ter sindikalno in mladinsko organizacijo, za kar bi mnogim lahko služilo za vzgled.

Izredno zanimanje pa je vladalo za skupščino nogometašev Kladivarja, ki kaže v zadnjih mesecih ponoven vzpon. Društvo je v preteklem letu začelo delati v širino, saj šteje 721 članov, od tega 94 registriranih igralcev in kar 218 pionirjev. To širino je društvo doseglo v dobrem sodelovanju s šolami, z organizacijo mladinskih in pionirskih tekmovanj po celjskih šolah itd. Tako je bilo lani v Celju odigranih med šolsko mladino kar 144 nogometnih tekem, ki niso skupnost obremenile niti za en sam dinar! Tudi organizacija nogometnih tekem med kolektivi je bila kar uspešna in je na sindikalnih prvenstvih sodelovalo večje število moštev. Iz te množice torej ne bo več skrbi za kvaliteto. Kladivar si je že vzgojil vrsto mladih nogometašev, ki bodo že letos lahko uspešno nastopali na raznih tekmovanjih. Na skupščini so diskusanti predla-

80 pionirjev na snegu

Letošnji akciji »Smuč« v osnovne šole se je pridružil tudi smučarski klub Enotnost in podobno kakor prejšnja leta razdelil pionirjem iz Ljubljane, Polja in Sentvida za okoli 100.000 dinarjev smučarske opreme. V semestrskih počitnicah je klub nameraval organizirati tečaj, vendar tega zaradi pomanjkanja snega ni bilo mogoče uresničiti. Toda mlajši odborniki se niso ustrašili težav in so preteklo nedeljo odpeljali 80 pionirjev v Kranjsko goro. Pod vodstvom smučarskih učiteljev so se mali pionirji seznanili z osnovami smučanja, potem pa so se razigrano spuščali po strminah Bukovnika. Kako tudi ne, saj je bil to za večino prvi smučarski dan v letošnji muhasti zimi. Narava ni štedila z dobrotami in je nudila v obilici snega in krasnega sonca. Nekateri so prvič videli smučarsko vzpenjačo in se z njo tudi popeljali. To je bilo vsega le čebelnja, vriskanja in občudovanja. Marsikdo si je želel ostati tu še nekaj dni, a je žal čas tako hitro minil. Živahnost se je zmanjšala šele na vlaku, ko se mnoge premagala utrujenost, da so zadremali. Še eno dobro stran je imel ta izlet — zaradi skrbnega vodstva se ni pripetila najmanjša nezgoda! Zarežih lic so se mladi smučarji zvečer vrnili v objem svojih staršev, ki so jih pričakovali na kolodvoru. SK Enotnost vse priznanje za tako delo, upajmo, da ta izlet ne bo zadnji.

G. Z.

Intervju s tov. Kramarjem, podpredsednikom Atletske zveze Slovenije

Kadri, kadri in zopet ... kadri

Slovenska atletika je v letu 1955 v kvalitetnem oziru vsekakor precej napredovala. Istega pa ne moremo trditi o slovenski atletiki, če mislimo pri tem na število registriranega članstva, kakor tudi število organizacij, ki jih ima Atletska zveza Slovenije. V teh stvareh stojimo že nekaj let na mestu in razširitev atletike širom Slovenije spada gotovo med najvažnejše naloge Atletske zveze Slovenije. Obrnili smo se na odgovorne funkcionarje AZS in v razgovoru s podpredsednikom tov. Draganom Kramarjem in sekretarjem Zoranom Naprudnikom izvedeli marsikaj zanimivega. Prvo vprašanje na katero mi je odgovoril tov. Kramar, se je glasil: »Kaj je Atletska zveza v preteklem letu napravila za razširitev atletike po Sloveniji?«

»Na zadnji skupščini AZS je bilo določeno, da bodo funkcionarji AZS obiskali že obstoječe atletske organizacije in kraje, kjer naj bi osnovali nove sekcije in na ta način poskušali poživiti atletske dejavnosti. Ker je za ljubljanske atletske

delavce nemogoče potovati po vsej Sloveniji, so se člani Zveze iz Celja in Maribora obvezali, da bodo izvedli to akcijo na področju Stajerske sami. Predsednik in sekretar Zveze sta bila lani na Jesenicah, kjer je atletske dejavnosti uspelo nekoliko poživiti, dalje v Medvodah in večkrat v Kranju. Zanimivo je, da ravno v Kranju do sled še ni bilo mogoče ustanoviti osnovne atletske organizacije, čeprav je Kranj dal že precej dobrih atletov in tudi nekaj atletskega delavcev bi se gotovo našlo. Kaže pa, da so maloštevilni športni delavci v Kranju že toliko obloženj z delom pri drugih športih, da se nihče ne more odločiti, da bi se lotil razmeroma nevhvalne naloge organiziranja atletske sekcije. Tudi v Medvodah so splošno pokazali nekaj zanimanja, kasneje pa je vse zopet zapalo. Kolikor smo obveščeni tovarši iz Celja in Maribora niso izpolnili obljube, ki so jo dali na skupščini.

Zdi se mi, da bi lahko v nekaj besedah povedal, kakaj atletika kar ne more in ne more v širino. Ni atletskega delavca, ki bi zagrabil, in zanimivo je, da nismo uspeli v svojih vrstah zadržati niti onih, ki so bili pred nekaj leti še aktivni atleti, a so kasneje izgubili vsako zvezo z atletskim športom. Kakšno je zanimanje morda zelo dobro ilustrira dejstvo, da smo hoteli v preteklem letu izvesti tečaj za inštruktorje, bili pripravljeni plačati vse stroške za 15 oseb, prijavi so se pa samo trije.«

V nadaljevanju razgovora smo omenili, da je v drugih republikah atletske zveze uspelo postaviti atletiko na nekoliko širšo osnovo. Tov. Naprudnik, ki je bil na zadnjem zasedanju AZJ, je povedal, kaj je na tem zasedanju povedal predstavnik Srbije o tej razširitvi atletike. »Na razpolago smo imeli nekaj denarja, izbrali smo nekaj krajev in v vsakem kraju poiskali človeka, ki je bil pripravljen organizirati atletske delo in ga zato plačali. Čeprav so bili v mnogih primerih to tudi ljudje, ki so imeli zelo malo pojma o atletiki, pa je večini kljub temu uspelo vzpostaviti atletske organizacije in začeti z delom. Le temu načinu dela se imamo zahvaliti, da imamo danes v Srbiji 52 osnovnih organizacij.«

Na zadnjem zasedanju Upravnega odbora AZJ je bilo mnogo časa posvečenega tudi ustanavljanju in delovanju podzvez. Vprašali smo predstavnika AZS, kaj mislijo o tej novi organizacijski obliki v Sloveniji. Odgovor se je glasil takole: »Zaenkrat nameravamo osnovati podzveze samo v Ljubljani, ki naj bi bila splošno bolj nekakšen mestni odbor, kasneje pa bi se ji pridružile še organizacije, kot n. pr. Litija, Kamnik, Domžale in tako naprej. V Celju ali Mariboru zaenkrat nima pomena osnovati podzveze, saj je še za osnovne organizacije vse predrago atletske delavce. Ponovno smo prišli do iste zapreke, pomanjkanje organizacijskega kadra.«

S sedanjim številom osnovnih organizacij prav gotovo ne bo mogoče bistveno dvigniti števila atletov v Sloveniji, kajti vsaka od že obstoječih organizacij je že skoraj dosegla maksimalno število članstva, s katerim je še mogoče delati. Tudi močnejše organizacije kot n. pr. Kladivar, Ljubljana ali Odred ne morejo kar naprej sprejemati nove člane, saj imajo omejene možnosti tako zaradi pomanjkanja strokovnega in organizacijskega kadra, kakor tudi velikih finančnih težav. Zato je edina pot za razširitev atletike in povečanje števila tekmovalcev, ustanavljanje novih osnovnih organizacij, ki jih bo treba osnovati zlasti tam, kjer ima atletika že vsaj nekaj tradicije in kjer obstajajo celo atletske naprave, ki so danes povsem neizkoriščene. Prave množičnosti pa seveda v atletske organizacije sploh ni mogoče doseči, zato imamo društva Partizan in šole.

Na vprašanje kako je bilo z atletske dejavnosti v partizanskih društvih, smo izvedeli, da so bila nekatera društva v preteklem letu zelo agilna. To velja zlasti za Kočevje, v nekoliko manjši meri pa za Novo mesto, Novo Gorico, Vrhniko, Podpeč, Zalec, Gomilsko, Fram in še nekatera druga. Atletska dejavnost v teh društvih je bila živahna predvsem zato, ker imamo v večini teh društev aktivne atlete — tekmovalce kvalitetnih atletske organizacije, ki so znali vzbuditi zanimanje za atletiko tudi v svojem domačem kraju.

S funkcionarji AZS smo se strinjali, da bi morala AZS v preteklem letu vendar več storiti za razširitev atletike, kot pa je storila. Zakaj ni bilo narejenega več, so nam funkcionarji tudi lepo razložili.

»Na skupščini smo izvolili izvršni odbor z lepim številom članov, toda drug za drugim so ljudje odpadali, nekateri iz opravičljivih, drugi pa tudi iz neopravičljivih vzrokov. V sredi sezone nas je ostalo v Zvezi le nekaj in še mi smo se morali ukvarjati z raznimi spori med ljubljanskimi društvi, nastopi te ali one ekipe v ekipnem tekmovalstvu in podobnim. Te stvari so nam v tolikšni meri vzele ves čas, da se res nismo mogli bolj zanimati za ostale mnogo važnejše probleme. Naše delo je bilo od začetka do kraja kampanjsko in zato tudi ne moremo reči, da smo vse naloge do konca izpolnili.«

Ob zaključku razgovora smo se brez večje težave zedinili v tem, da je treba na bližnji skupščini AZS izvoliti v novo vodstvo ljudi, ki bodo hoteli delati. Razen tega je potrebno povedati osnovnim organizacijam, da ni osnovna naloga AZS reševanje sporov, protestov in podobnega, ampak da ima tudi Zveza prav isto nalogo kot osnovne organizacije: dvig atletike in to ne le kvalitetni dvig za vsako ceno, ampak enakomeren dvig tako kvalitete, kakor tudi množičnosti atletskega športa v Sloveniji.

M. Rožman

PLAVANJE

Angelo Romani
steguje roke po olimpijskih kolajnah

V predolimpijskem
treningu
bo Romani dnevno
preplaval 8000 m

Angelo Romani je danes plavalec štev. 1. Toda ne samo v Italiji, Romani je eden izmed najbolj perspektivnih evropskih plavalcev za prihodnje olimpijske igre v Melbournu. Zadnja zmaga na mednarodnem madžarskem prvenstvu v Budimpešti, kjer je na 400 m prosto s časom 4:36,2 porazil skoraj vso evropsko srednjeprogaslo elito, ter njegova izredna plavalna konstitucija mu te nade še povečuje. Romani je visoke postavbe (1,82 m), širokih in polnih prsi ter dolgih in mišičastih rok. Po značaju je miren in tih — pravo nasprotje svojih rojakov — pri treningu zelo marljiv in uporen, pri svojih blestečih uspehih pa skromen in o njih nerad govori.

V olimpijskem letu bo Angelo dopolnil šele 21 let. Rojen je v Pesaru, malem obmorskem mestecu, kjer še danes prebiva. V tem malem mestu, 150 km oddaljenem od Bologne, pa sta se rodila že dva znamenita moža: papež Inocent XI. in slavni italijanski komponist Gioacchino Rossini.

Romani je pričel s treningom že v 10. letu starosti. Ko mu je bilo 11 let, ga je pričel pripravljati trener Berti, ki je sedaj trener italijanske državne reprezentance. Danes sta Berti in Romani nerazdružljiva prijatelja.

»Svoje prve velike uspehe,« pripoveduje Berti, »je dosegel Romani leta 1952. To leto je izboljšal prve državne rekorde. Danes drži Romani prav vse italijanske rekorde v crawlu, pred nekaj tedni pa je postal še rekord v metuljčku na 100 m s časom 1:10,6. Njegov dosedanj največji uspeh pa je drugo mesto na evropskem prvenstvu 1954 v Torinu na 400 m prosto.«

Ko so vprašali Berti, za katere proge se Romani pripravlja za olimpijske igre, je dejal:

»V Melbournu bo Romani plaval 400 in 1500 metrov prosto. Na 400 m prosto sicer ne mislim, da bo zmagal, toda daleč za zmagovalcem ne bo zaostal. Mislim, da bo v Melbournu plaval okoli 4:33,0. S tem časom se bo lahko povzpnil na oder, kjer bodo razdeljevali olimpijske medalje. Resno pa dvomim, če bo fantastični olimpijski rekord Francosa Boiteuxa iz Helsinkov (4:30,7) na prihodnji olimpijadi izboljšal. Smatram, da je ta rezultat najbolj senzacionalen uspeh, kar sem ga doživel v svoji trenerski praksi.«

Berti je tudi v glavnih obrisih povedal, kako bodo potekale priprave njegovega učenca za olimpijske igre v letu 1956.

»V mesecu januarju se bo Angelo pripravil doma v Pesaru. Februarja bo odšel v Rim, kjer bo treniral v 23 m zimskem bazenu. 4. marca bova odpotovala v ZDA, kjer bova mesec dni gostila yalske univerze. Od 5. do 7. aprila bo Romani nastopil na zimskem prvenstvu ZDA. Prepričan sem, da bo ta stik mojega učenca z ameriškim plavalci, ki mu bodo nekaj mesecev kasneje glavni tekmeči v Melbournu, veliko koristil. Dva meseca in pol pred olimpijskimi igrami bo njegov trening dosegel višek. Lani je pred mednarodnim madžarskim prvenstvom Romani na treningu preplaval 6000 m na dan. Letos bom njegov trening povečal na 8000 m dnevno.«

Romani je danes prav gotovo najhitrejši štristrometr na svetu, saj je letos z rezultatom 57,2 na 100 m med desetico svetovnih sprinterjev. Prav zaradi tega je tudi najresnejši kandidat, da bo izboljšal doslej nedosegljiv Boiteuxov olimpijski rekord. Zvezni madžarski trener Rajki meni, da bo Romani prav gotovo najboljši evropski tekmovalac na 400 m prosto v Melbournu. Morda bo uspelo Romanu v Melbournu tako uspešno premagati japonske in ameriške tekmovalce kot je to uspelo Boiteuxu v Helsinkih.

Ce bo ta podvig Romaniku uspel, bodo italijanski sestavljalci leksikonov morali dodati pri besedi Pesaro kot rodni kraj poleg papeža Inocenta XI. in Gioacchino Rossinija še novo ime: Angelo Romani.

ENA ZA SMEH

»Fantje, rečem vam, prva voznja v sezoni je pa vedno prav posebno presenečenje...«

Polot

LETO XII.
Štev. 5

Stran 3

HOKEJ NA LEDU

Ob državnem prvenstvu v hokeju na ledu

Trdna je pest jeseniških železarjev...

Ljubljana premagala Partizana, Jesenice pa Ljubljano

Vse intrige in nevšečnosti, ki so se pojavile okrog vprašanja, kje naj bo letošnje državno prvenstvo v hokeju na ledu, so bile odločno zavržene in so tudi dobile primeren odgovor. Požrtvovalni funkcionarji so na Jesenicah s svojo vzorno organizacijo pripravili vsem prijetno presenečenje, saj takšne organizacije ne vidimo vsak dan.

Dve stvari sta nam takoj padli v oči: vzorno urejen ledeni stadion in ob njem vsa organizacija in odlična kvaliteta treh jugoslovanskih moštev: Jesenic, Ljubljane in Partizana. Prav gotovo so bila moštva v največji živčni napetosti, vse dokler niso vedela za žreb parov. Tradicionalna smola je tudi tokrat doletela moštvo Ljubljane, ki je od treh favoritov imela z žrebom najnesrečnejšo roko. Kar prvi dan je imela za nasprotnika večkratnega državnega prvaka Partizana, naslednji večer pa drugega tekmeča za osvojitev najvišjega naslova, moštvo Jesenic. Prvič se jim je sreča nasmehnila, naslednji večer pa so le klonili trdni pesti jeseniških železarjev. O teh dveh srečanjih naj zapišemo nekoliko več, ker ostale tekme niso bile tako zanimive, marveč so kvalitetno močno zastajale.

tako da mu nasprotni igralec zlepa ne pride blizu. Toda...

... POGORELEC GA JE »UNICIL«

Ljubljancani so znali poiskati pravilno rešitev. Pogorelec je imel nalogo, da se »prilepi« Kanadčanu za hrbet in da vsako njegovo akcijo spremlja od začetka do konca. Seveda je to O'Neill tako znevril, da je bil v zadnji tretjini popolnoma brez volje. Velika zmaga je silno odjeknila med jeseniškim občinstvom, ki ima, mimogrede rečeno, levji delež pri pomembnem slavlju Ljubljancanov. Igralci Partizana pa so dobili lekcijo, kot je verjetno niso dobili od leta 1949, ko so prvič postali državni prvaki, vse do današnjih dni. Pa ne samo to, da je Ljubljana zasluženo premagala Partizana, ker ga je vsestransko prekašala, na glavo so bile namreč postavljene vse razlage in trditve »demagogov«, ki so zagovarjali nastop Kanadčana po svoje. Trdili so namreč, da je nastop Kanadčana zaželjen na državnem prvenstvu zato, ker se bo s tem dvignila kvaliteta, in da bo občinstvo videlo, da Partizan z O'Neillom daleč prekaša vsa ostala moštva. No, sedaj pa si zamislite: Ljubljana je premagala Partizana s Kanadčanom vred in to tako prepričevalno, da je vsak komentar odveč!

Zmaga nad Partizanom je Ljubljancane vrgla s tira. V njihovem bivališču so se dogajale kaj čudne stvari. Fantje so prišli k sebi po tej tekmi šele v poznih urah, kar je imelo za posledico, da ni nihče zaspal pred 4. uro zjutraj. Seveda, pred seboj pa so imeli tekmo takoj naslednji dan z moštvom Jesenic, ki je z največjo nestrpnostjo pričakovalo utrjene Ljubljancane. Na stadionu se je zbralo rekordno število gledalcev in svojevrstna jeseniška »torcida« s kravjimi zvonci je stopila v akcijo, čim so se igralci pojavili na ledu...

Prognose pred tekmo so bile precej deljene. Večina je trdila, da bo Ljubljana v tem srečanju zanesljivi zmagovalac, če bo seveda pokazala le 70 % tistega znanja, ki ga je pokazala v igri s Partizanom. Nekateri pa so bili mnenja — in to je bilo tudi edino logično — da bodo Jeseničani sicer po veliki borbi, vendarle zaradi boljše kondicije, ostali zmagovalci. To se je tudi zgodilo. Dogodki na igrišču bi se sicer lahko zasukali v korist Ljubljane, toda domačini so že v prvi tretjini popolnoma razbili bojni načrt Ljubljane in vse je pričakovalo pravo katastrofo gostov. Toda velika izkušnost in dobra obramba s vratarjem Krstonošičem na čelu je slednjič imela za posledico, da so Ljubljancani svoje vrste uredili in postali v drugi in zadnji tretjini popolnoma enakovredni nasprotnik domačinom. Samo dve napaki večrajšnjega junaka v tekmah s Partizanom Pavletiča in — usoda Ljubljane je bila zapečaten. Zmaga Jesenic pa je kljub vsemu popolnoma zaslužena. Občinstvo je od veselja skoraj ponorelo, zagorele so papirnate baklje, ljudje so zvonili z zvonci in na vse mogoče načine dajali duška svojemu veselju. Kako tudi ne, saj so s to zmago Jeseničani prišli najbližje naslovu državnega prvaka.

In še ena kratka, ki ni čisto športna. Na tekmi smo videli vrsto ljubljanskih opernih pevcev, do nosa zaviti v debele volnene šale. Ko se je tekma s Partizanom razživela, so se »razživeli« tudi naši pevci in seveda hitro pozabili na svoje šale in na čuvanje svojih dragocenih glasilk. In rezultat: na ledeni ploški je bilo sicer veselje in radost, toda za ograjo so obupani milijenci boginje Talije preizkušali svoja strašno »razglašena« grla...

Lipar Marjan

NOGOMET

Kdaj bo Kranj dobil primerno igrišče?

Pred kratkim je bil v Kranju občni zbor nogometašev Triglava. Kakor vemo, se je ta nogometni klub pred leti boril z velikimi težavami. V sezoni 1954/55 je bilo moštvo na predzadnjem mestu v zahodni skupini slovenske lige. Vzrok teh neuspehov je bil v nedisciplini igralcev in nedelavnosti odbornikov. Prišlo je tako daleč, da se je že pojavilo vprašanje nadaljnega obstoja kluba. Toda novi odbor, ki je bil izvoljen lani, je krepko poprijel za delo in uspehi so se kmalu pokazali. Ligaško moštvo je lani v jesenskem delu zasedlo 3. mesto. V moštvo so prišli mladi igralci ki so disciplinirano in redno trenirali. Toda v zadnjih mesecih so se spet začele pojavljati razne pomanjkljivosti (podcenjevanje nasprotnikov, slab obisk treningov, neredno življenje nekaterih igralcev), kar bo moralo vodstvo kluba odločno odstraniti. Za vzgled pa si vsi lahko vzamejo pionirsko moštvo, ki lani ni izgubilo nobene tekme in je postalo prvak Slovenije.

V blagajniškem poročilu je bila presenečljiva ugotovitev, da je bilo na članarini pobranega le 2800 din, čeprav ima klub 200 rednih in podpornih članov. Ta slabost je nastala

Tudi v Murski Soboti denarne težave

V prejšnji številki smo pisali o nogometaših iz Murske Sobotice, ki so že drugič organizirali nogometno šolo in se sploh trudijo za vzgojo novega nogometnega naraščaja. Pa tudi sicer so nogometaši NK Sobotice lani dosegli mnogo uspehov, saj so člani prvega moštva in pionirji prvaki mariborske podzveze. Seveda pa bi bili uspehi še večji, če se ne bi moral klub boriti z ogromnimi težavami. Te so predvsem materialnega značaja — pomanjkanje finančnih sredstev, zlasti z vzdrževanje stadiona. Temu problemu posvečajo merodajni oblastni in politični forumi vse premalo pozornosti. Tako je NK Sobotica prejel od OLO lani le 25.000 din, od MLO pa niti dinarja! V vseh večjih mestih so komune in občine že prevzele skrb za vzdrževanje telesno-vzgojnih naprav. Ti izdatki za vzdrževanje stadiona niso majhni in znašajo letno 200.000 din. Ali ne bi mogli pristojni oblastni forumi tudi v Murski Soboti prevzeti skrb za vzdrževanje stadiona?

Opomba: 1.—11. nogometne tekme I. angleške lige, 12. tekma nemškega nogometnega prvenstva. Odrezke je treba oddati v Ljubljani v soboto, 4. februarja do 12. ure izven Ljubljane pa v petek 3. februarja.

LETO XII.
Štev. 5
Stran 6

Polet

Murski Soboti

Med 4931 udeleženci »Poletovega« nagradnega natečaja z Odrezkom štev. 3 imajo po 9 pravih rešitev naslednji reševalci: Bizovičar Borut, Ljubljana, Kolezijska 16, Rak Berto, Ljubljana, Poljanska 28, Krsnik Jurij, Sentilj, Strihovec 68, Kolenc Irena, Maribor, Vojaski trg 2, Murski Ivan, Celje, Dečkova 11, Rozman Anton, Sp. Duple 43, Juvan Ljubo, Zagorje, Tomšič Janez, Ljubljana, Titova 1b, Podobnik Franc, Ljubljana, Goce Delčeva 15, Vatrovec Lado, Ljubljana, Tomačevska cesta, Guček Adolf, Ljubljana, Kolodvorska ulica. Vsak nagradenec prejme po 1999 din.

1. Juventus : Lanerossi x
2. Lazio : Fiorentina x
3. Milan : Bologna 1
4. Napoli : Inter 2
5. Padova : Atalanta 1
6. Sampdoria : Torino x
7. Triestina : Roma x
8. Pro Patria : Novara x
9. Spal : Genova 1
10. München 1860 : FC Nürnberg 2
11. Sunderland : Bolton x
12. Wolverhampton : Blackpool 2

Boksarski klub Odred sporoča, da bo v torek, 31. t. m. ob 19.30 v društvenih prostorih, Kidričeva ulica 9 (bivši Gajev hram) redna letna skupščina boksarskega kluba Odred z običajnim dnevnim redom. Na skupščino so vabljeni predstavniki športnih forumov, športnih društev in klubov, zastopniki delovnih kolektivov, novinarji, člani in simpatizerji.

EKSHIBICIJA JUGOSLOVANSKEGA HOKEJA

Najprej moramo vedeti, kakšna je bila psihoza pred tekmo Ljubljana : Partizan. Nastal je namreč prepričanje med Hokejsko zvezo Srbije in Hokejsko zvezo Jugoslavije zaradi nastopa Kanadčana O'Neill. Prva je namreč trdila, da je Kanadčan, ki je prispel v našo državo 19. januarja, pravilno registriran za Partizan, in da lahko po pravilniku Hokejske zveze Jugoslavije nastopa na državnem prvenstvu. Temu pa so se zoperstavili funkcionarji centralne zveze, češ da je Kanadčan O'Neill sicer pravilno registriran, ni pa izpolnil vseh pogojev, od katerih je najpomembnejši, da mora vsak takšen tuj igralec živeti najmanj 6 mesecev v naši državi. Partizan je kljub temu nastopil s Kanadčanom, kar je vzbudilo veliko ogorčenje številnega občinstva.

Ljubljana se je dobro zavedala svoje naloge. S pravilno taktično igro in izredno požrtvovalnostjo je razorožila Partizana že v prvi tretjini, kar je imelo za posledico, da se je v ostalih dveh tretjinah razvila ogorčenja in tudi enakovredna borba, v kateri so Ljubljancani vendarle imeli ves čas pobudo v svojih rokah. Dogodki na igrišču so se menjali s takšno hitrostjo, da je človek moral prav dobro paziti, če je hotel slediti hitri poti gumijaste ploščice.

O'NEILL JE POKAZAL VISOKO KVALITETO

Skoraj smešno je bilo opazovati igralce Partizana v družbi Kanadčana. Šele sedaj smo opazili, kakšna je razlika med hokejem, ki ga igrajo naši in hokejem, ki ga igrajo svetovni mojstri. Prijetilo se je, da je Kanadčan, ki je začel vsako akcijo pred svojim golom, z lahko preigraval nasprotnike, seveda končnega učinka pa vendarle ni bilo, ker ni imel od sebi človeka, ki bi razumel njegovo zamisel. Imeli smo občutek, da ga soigralci pri njegovem poslu ovirajo. Pokazal je odlično tehniko vodenja pucka. Pri svoji akciji je močno nagnjen naprej, s palico pa pokrije ploščico,

Od srede do danes so se na ledeni ploški jeseniškega umetnega drsališča vrstili napeti in dramatični prizori. Vsem obiskovalcem bo verjetno še dolgo ostala v spominu tekma med Partizanom in Ljubljano, pa tudi med Ljubljano in Jesenimi. Na sliki posnetek s tekme Partizan : Črna zvezda (igralec s številko 15 na hrbtu je Kanadčan O'Neill).

Branik med najboljšimi v Sloveniji

Minulo sredo je mariborsko športno društvo Branik ob prisotnosti 180 delegatov svojih klubov, zastopnikov oblasti ter množičnih in športnih organizacij, polgalno račune svojega dela v preteklem letu.

Predsednik tov. Varl je v svojem izčrpnem poročilu prikazal vse uspehe in neuspehe društva ter se v precejšnji meri dotaknil problemov, ki zavirajo razvoj, čeprav lahko trdimo, da se MSD Branik uvršča med najboljša športna društva v Sloveniji in državi. Društvo namreč šteje čez 3000 članov in kar 10 njegovih klubov se je uveljavilo v zveznem merilu. Primerna je skrb za mladino, številni pa so bili v preteklem letu nastopi vseh društvenih ekip. Članstvo je sodelovalo na 562 tekmovanjih, pri čemer je bilanca vseh nastopov precej pozitivna. Slaba stran članske discipline pa je plačevanje članarine. Toda kljub temu lahko pohvalimo odbojkarje, ki so osvojili državno prvenstvo ter košarkarje, rokometarje, boksarje, kegljače, kolekarje in sabljače, ki so dostojno zastopali društvene barve. Društvo pa se bori z mnogimi težavami, predvsem glede finančnih sredstev. Vendar so ljudska oblast in delovni kolektivi nudili Braniku precej-

šnjo pomoč in mu omogočili dostojno delovanje.

Seveda bi potrebovali še mnogo več finančnih sredstev, saj je to društvo v malem kar gospodarsko podjetje in ima zaposlenih 46 uslužbencev, od tega 16 trenerjev. Iznajdljivost članov odbora pri zbiranju finančnih sredstev je bila precejšnja, zato so tudi krili izdatke, nujno pa bi potrebovali lastne delavnice, da bi znižali režijske stroške. Potrebe o objektih so seveda ogromne; predvsem potrebujejo slačilnice na stadionu, sanitarne naprave in društvene prostore, želeli pa bi še marsikaj, česar v razmeroma kratkem času ne bo mogoče izvršiti.

Razprava po poročilih je bila precej razgibana, vrtela pa se je predvsem okoli finančnih nevšečnosti, ki zavirajo uspešno delo. Kot kaže, bo treba tudi v bodočem letu krepko pljuniti v roke in »garati«, pri čemer pa marsikdo obupa.

Ker je dolgoletni predsednik tov. Varl zaradi prezaposlenosti prosil za razrešitev dolžnosti, je bil izvoljen nov odbor s predsednikom tovaršem Fajdigo Lojzeto na čelu, tov. Varlu pa so izročili za njegov požrtvovalni trud spominsko darilo.

B. E.

Stran 7

Lorger in Stamejčičva junaka dneva

Ljubljana, 29. jan. Prvič v zgodovini slovenske atletike je bilo danes prvenstvo Slovenije v zaprtih prostorih. Gospodarsko razstavišče in Triglav-film sta pokazala dovolj razumevanja za atletiko, saj sta dala na razpolago svoje prostore in jih obremenili tudi odlično pripravila za tekmovalce. Precej gledalcev se je že dopoldne zbralo v paviljonu Gospodarskega razstavišča in z velikim zanimanjem so sledili prvemu delu prvenstva — tekoni. Skoraj po vsaki disciplini je napovedovalec objavil, da je bil izboljšan slovenski in jugoslovanski rekord za zaprte prostore. Navdušenje je bilo seveda veliko, vendar so že med samim tekmovalcem atletski strokovnjaki nekoliko zmanjševali za glavni nad odlični rezultati. Po tekmovalcu so izmerili »tekalnišče« in ugotovili, da je bilo namesto 182 dolgo samo 173 m. Z vsemi rekordi na progah daljših od 60 m, sedaj seveda ni nič. Prvake smo sicer dobili, toda na nekoliko krajših progah od prvotno določenih.

Težko je govoriti o kvaliteti tekmovalcev na srednjih in dolgih progah, saj si z doseženimi rezultati zaradi zgoraj omenjenega dejstva ne moremo dosti pomagati. Lahko pa povemo, da smo lahko z vsemi teki na 60 m tako z ovirami kot brez, zadovoljni. Stanko Lorger je z veliko prednostjo zmagal tako na ovirah kot na običajnih 60 m in dosegel tu rezultat, s katerim je možno teči 106 ali pa še boljše na 100 m. Tudi Draga Stamejčič je s svojimi zmagami in rekordi v obeh disciplinah dokazala, da je sedaj koncem januarja odlično pripravljena in zato od Lorgerja in Stamejčičeve na mednarodnih tekmovaljih v dvoranah v Dortmundu, Kielu in Varšavi marsikaj pričakujemo. Lepe borbe smo videli tudi med mladinci in člani na 1000 m, prijetno pa je presenetil Kladivarjev atlet Vazič na 2000 m. Rekordarica Slamnikova seveda na 600 m ni imela večje konkurence.

Rezultati dopoldanskega tekmovalja: Mladi — 60 m: Lorger (K) 6.8, Kovač (K) 7.1, Torcar (Part. K.) 7.2, 1000 m: Vipotnik (K), Čajšek (K) zaostanek 0.4 sekunde, Kopitar (K)

Rus Moškin najboljši v skokih za kombinacijo

Cortina, 29. jan. Danes popoldne se je začelo s tekmovalcem v skokih tudi tekmovalje za klasično kombinacijo. Precejšnje presenečenje predstavlja prvo mesto ruskega skakalca Moškina, ki je skočil 75.5 in 77 m ter 220 točk. Za njim so se uvrstili Stenersen (Nor) 218.5 (73, 74 m), Eriksson (Sv) 216 (72.5, 72.5), Joshizawa (Jap) in Schiffner (Av) 214, Kowalski (Polj) 213, Egger (Av) 211.5, Nieminen (Fin) 209.5, Gasienica (Polj) 206.5 in Glass (Ne) 205.5.

Tudi umetni drsalci so danes zjutraj pričeli s svojimi tekmovalci. Na sporedu so bili obvezni liki za moške. Po tem prvem delu tekmovalja je vrstni red naslednji: 1. A. H. Jenkins (ZDA) 852.2, 2. Robertson (ZDA) 840.1, 3. D. Jenkins (ZDA) 837.3, 4. Giletti (Fr) 822.5, 5. Booker (VB) 792.7, 6. Divin (CSR) 788.5.

Nogometno prvenstvo Italije

ITALIJA — 12. ko: Atalanta : Pro Patria 4:1, Bologna : Juventus 0:1, Fiorentina : Genoa 3:1, Internazionale : Spal 3:1, Lazio : Milan 2:3, Lanerossi : Triestina 1:1, Napoli : Padova 1:0, Sampdoria : Roma 1:0, Torino : Novara 2:1, Lestvica: Fiorentina 27, Milan 22, Torino 21, Juventus 20, Sampdoria 19, Roma 18, Padova 18, Lanerossi 18, Internazionale 18, Spal 17, Napoli 17, Atalanta 17, Lazio 15, Genoa 14, Novara 13, Triestina 13, Bologna 12, Pro Patria 7.

Presenetljiv zaključek: Zagreb prvak

(Nadaljevanje na 1. strani)

Naj bo kakorkoli že, nihče se ni nadejal, da bo novi prvak Zagreb in tako po sedmih letih roma naslov državnega prvaka iz Beograda v Zagreb.

Čas bi bil, da dobimo umetno drsalnišče

Vse tekme, ki smo jih videli na letošnjem državnem prvenstvu, so pokazale, kakšna je razlika med moštvoma, ki so lahko trenirala na umetnem ledu — na naravnem zaradi muhaste zime pač ni bilo mogoče — in to preko cele zime in pa med tistimi moštvoma, ki tega nimajo in telesne vzdržljivosti nabirajo samo v telovadnicah. Med temi nesrečnejši so tudi Ljubljani. Nič ne pomaga dobra volja, niti veliki stroški, ki so jih vložili v trening v letošnji zimi! Kondicija jim primanjkuje. Lahko rečemo samo to, da lestvica letošnjega državnega prvenstva ne kaže realne slike. Če govorimo o kvaliteti moštev, lahko mirno rečemo, da so moštva Partizana Ljubljane in Jesenice med seboj enakovredna in dejansko tehnične kondicije prekašajo vsa ostala moštva najmanj za razred. Kot pa je žoga okrogla, je okrogel tudi Puck in ne pomaga nič drugega, kot priznati pravo in pošteno borbo, s katero so Zagrebčani nastopili in zmagali v teh

5.8, 2000 m: Vazič (K), Tratnik (O) zaostanek 11 sekund, Klančar (O) 25.6, 60 m ovire: Lorger (K) 8.2, Kovač (K) 8.4, Novak (O) 10.0; mladinci: 60 m: Solarevič (Sv) 7.1 (slovenski in jugoslovanski rekord), Kolnik (O) 7.1, Vučur (K) 7.5, 1000 m: Groznik (O), Derganc (O) zaostanek 0.1, Naraks (K) 6.0, 60 m ovire: Kolnik (O) 8.8, Cerkovnik (M) 9.5, Puc (P. N. G) 9.6; članice: 60 m: Stamejčič (O) 7.8, Sikovec (K) 8.0, Bajželj (O) 8.2, 600 m: Slamnik (K), Kovač (O) zaostanek 12.2, Ocvirk (K) 14.4, 60 m ovire: Stamejčič (O) 9.0, Bajželj (O) 9.8, mladinke: 60 m: Unterreiter (M) 8.3, Sušteršič (S) 8.4, Goković (S) 8.5, 400 m: Cvikelj (K), Rehar (K) zaostanek 0.2, Hauptman (O) 1.6.

Tudi popoldanski del tekmovalja v ateljeju Triglav filma je dal nekaj odličnih rezultatov in morda največje presenečenje predstavlja nov državni rekord za dvorane v metu krogle za ženske, ki ga je dosegla Nada Kotlusek, zopet enkrat brez treninga. Sploh so bili metanci krogle v drugem delu tekmovalja najuspešnejši. Novi jugoslovanski rekord smo zabeležili tudi pri članih po Igorju Peuku in pri mladincih po Cihalu iz Kočevja. Rezultati v skoku v višino in skoku ob palici niso bili tako dobri, čeprav je Lešek izenačil slovenski rekord za dvorane, Konecila in Urbajs pa sta v višini dosegla celo novega. Isto višino pa sta poleg njiju preskočila še mladinci Brodnik in Drašler. V skoku v daljino se je s svojim običajnim rezultatom približala le Stamejčičeva, ki je dopolnila doseženim rekordom priključila še enega.

Organizacija današnjega prvenstva je bila na obeh prizoriščih odlična, če izvajamo »nesrečo« primerjanju proge. Na tekmovalju so poleg atletov iz Ljubljane sodelovali še tekmovalci iz Celja, Maribora, Kočevja in Nove Gorice.

Rezultati popoldanskega tekmovalja — člani
— ošina: Konecila (P. Koč) 170, Urbajs (Kl) 170, Sluga (Lj), Zupan (Lj) in Novak (O) 160, traskok: Kolnik (O) 13.57, Pečnik (O) 12.98, Gogič (Kl) 12.71, palica: Lešek (Kl) 3.60, Vehovar (Kl) 3.40, Brodnik (Kl) 3.20, krogla: Penko (Lj) 5.02, Vovk (Lj) 12.53, Markež (Mar) 11.05; mladinci — ošina: Brodnik (Kl) 170, Drašler (O) 170, Pečnik (O) 165, krogla: Cihla (Part. Koč) 14.79, Kasjak (Mar) 13.60, Brodnik (Kl) 13.12, članice: Rozman (Lj) 135, Sumak (Kl) 130, daljina: Stamejčič (O) 5.43, Bajželj (O) 4.70, Perišič (O) 4.41, krogla: Klobučar (O) 3.57, Hadžibek (O) 12.40, Če-

Marjana Bajžljeva na ovirah

dneh, ter jim k uspehu iz srca čestitamo.

Službena lestvica					
Zagreb	5	5	0	0	34:9 10
Jesenice	5	4	0	1	42:10 8
Ljubljana	5	3	0	2	41:9 6
Partizan	5	2	0	3	42:19 4
Crv. zvezda	5	1	0	4	15:48 2
Mladost	5	0	0	5	6:83 0

Lestvica na igrišču					
Partizan	5	4	0	1	57:4 0
Zagreb	5	4	0	1	28:21 8
Ljubljana	5	3	0	2	38:10 6
Jesenice	5	3	0	2	36:12 6
Crv. zvezda	5	1	0	4	15:48 2
Mladost	5	0	0	5	6:83 0

Najboljši strelci na državnem prvenstvu: O'Neill 19 golov, Čebulj 10, Krajčič 8, Brelič 8, Renaud 8, Stefan, David in Volkar 7, Klinar, Čuček, Pogorelec 6.

Najboljša tekma: Partizan proti Ljubljani.

Najrazburljivejša tekma: Jesenice : Ljubljana.

Po zaključku državnega prvenstva je zvezni kapetan Zitnik sestavil državno reprezentanco, ki bo v četrti odpotovala v Nemčijo pod vodstvom tov. Francota in ki jo sestavljajo: Dušanović in Makuša, Aliančić, Mijušković, Dragović, Miočka, Pečelj, David, Renaud, Krajčič, Stefan, Čuček, Pogorelec, Janežič, Brelič, Čebulj B. in Turnšek.

lešnik (Kl) 11.43, mladinke — daljina: Skrijance (O) 4.38, Nedeljković (Mar) 4.24, Prečnik (Kl) 4.16, krogla: Svetličič (Sv) 10.15, Camernik (Sv) 10.04, Skrijanec (O) 9.52.

Rožman Marko

TUDI NOGOMETASI KAMNIKA NA OBČNEM ZBORU

Kamnik, 29. jan. — Po dolgem životarjenju v prejšnjih letih se je tudi nogometna sekcija SSD Kamnika okrepila, saj člani tekmujejo v prvem razredu LNP, imajo pa tudi mladinsko ekipo. Z večjo disciplino na treningih in pa s prilivom novega kadra, katerega nameravajo v letošnjem letu bolj uspešno vključevati v svoje vrste, so prepričani, da bodo dosegli še boljše rezultate. Na koncu so izvolili nov upravni odbor kluba, ki je v celoti izmenjan. Stari odbor ni dobil razrešnice zaradi nekaj neresenih finančnih vprašanj.

OSTRE BORBE izenačenih nasprotnikov

Ljubljana : Branik 4970 : 4942

Maribor, 29. jan. Današnje srečanje I. slovenske kegljaške lige je privabilo na štiriestno kegljišče Konstruktorja številne gledalce, ki so bili priča zanimivi in ostri borbi dveh precej izenačenih nasprotnikov. Vendar se navzlic dobrim rezultatom posameznikov, med katerimi je bil najboljši Branikovec Kobal, niti Ljubljani, niti Braniku ni posrečilo ogroziti prvega mesta na tabeli odličnemu moštvu kranjskega Triglava, ki je še vedno na čelu s 5028 keglji.

Prvi štirje tekmovalci Branika so vodili s prednostjo 9 kegljev, nato pa so nastopili še Amar in Mlakar ter glavna konkurenta Kobal in Likovnik. Amar je bil slabši pri čiščenju, kjer je dosegel 226 kegljev, medtem ko je bil Mlakar uspešnejši

Hrastničani so res mojstri

Ljubljana, 29. jan. Ljubitelji orodne telovadbe so bili po dolgem času spet prijetno presenečeni, kajti včeraj zvečer in danes dopoldne je bila v Ljubljani izbirna tekma najboljših telovadcev iz raznih krajev Slovenije za sestavo dveh slovenskih reprezentanc, ki bosta letos nastopili v dvoboju s Hrvaško in Severno Italijo. Nastopili so 4 člani zveznega razreda, 18 članov I. razreda in 3 mladinci. Prvi dan so tekmovali v študijski telovadnici v Tirolju in sicer na drugo ter preskokih čez konja. Že ob tej priložnosti smo lahko ugotovili, da so se zbrali v medsebojni borbi res najboljši, med katerimi pa so se nekateri še posebej odlikovali. Glavni del tekme pa je bil danes dopoldne na Taboru. Medtem ko je bila včeraj tekma bolj internega značaja, se je danes zbralo nekaj sto ljudi, ki so z zanimanjem sledili izvajanjem telovadcev na posameznih orodjih. Nastopili so namreč na bradlji, na konju z ročaji, na krogih in s prosto vajo, pri čemer so pokazali dosti vadenih fines, pri tem pa solidno znanje in dovršeno tehniko. Videti je bilo kot da bi hoteli člani I. razreda resno poseči v borbo z onimi zveznimi; vmes pa so se dobro izkazali tudi mladinci. Hrastniki, ki je poslal na to tekmovalje največje število telovadcev, nas je tudi kvalitetno najbolj presenetil, saj n. pr.

Urbanc nima sebi enakega konkurenta, zelo blizu mu je še Senica in še nekateri. Sploh so tekmovalci iz drugih krajev Slovenije pokazali mnogo več, kot smo od njih pričakovali. To pa dokazuje, da si je orodna telovadba že precej utrla pot na naše podeželje. Vse tekmovalje je potekalo brez pomanjkljivosti, saj je bila organizacija, ki jo je izvedel danes »Partizan« Tabor zelo dobra, pa tudi sodniški zbor, ki je bil sicer zelo strog pri presoji, je brez napak izpolnil svojo nalogo. Gledalci so bili zlasti navdušeni pri vajah na bradlji in prostih vajah, še posebej pa ob ločenem nastopu na drugo, ki danes sicer ni veljal za konkurenco. Po vsem videzu so deč so fantje vzeli tekmovalje zelo resno, saj je bilo občutiti pri njih skrbno pripravo. Zato lahko ujamemo, da bosta ob reprezentanti dostojno zastopali našo republiko. Zlasti toplo priznanje gledalcev so želi mladinec Cerar pri člani Urbanc, Senica, Slibar in Pahor, ki so se vsak na »svojem« orodju dobro izkazali. Drži namreč, da nekateri bolj obvladajo vaje na tem, drugi pa na onem orodju in da so torej oboje mojstri vsak svoje discipline. Tudi tov. Gregorka, predsednik odbora za orodno telovadbo pri »Partizanu« Slovenije, ki je vodil to tekmovalje, je bil z doseženimi rezultati zelo zadovoljen in nam je zatrdil, da se nadeja razveseljivih uspehov ob važnih nastopih slovenskih reprezentantov.

Rezultati so bili naslednji: mladinci: Cerar (Nar. dom) 54.6 točk, Vrenko (Mrb. D) 46.5, Srot (Gaberje) 42.7; člani I. raz.: Senica (Hrastnik) 53.4, Težak (Trb) 49.5, Lesjak (Celje) 48.3, itd.; člani zvezni raz.: Urbanc (Hr.) 49.2, Slibar (N. d.) 47.8, Zupanc (Tabor) 45.6.

PARTIZAN : REAL (MADRID) 3:0 (1:0)

Beograjski Partizan je odigral danes povratno nogometno tekmo za srednjeevropski pokal z enajstoricom Reala iz Madrida. Za to tekmo je vladalo veliko zanimanje. Toda Partizanovi nogometaši niso mogli izenačiti razlike s prejšnje tekme ter so dosegli le 3 gole v svojo korist. To pa je zadostovalo, da se je v nadaljnje tekmovalje uvrstilo moštvo Reala.

Jugoslovanski nogometaši spet zmagali

Jugoslovanska nogometna reprezentanca je danes igrala svojo prvo tekmo v Sanghajju in je premagala mlado reprezentanco Pekinga s 4:2 (2:0). Gole sta dosegla: Veselinović 3 in Toplak 1. — Najboljši igralci so bili Vereš, Najbolj in Črnković. Ostali pa so igrali zelo slabo. Za tekmo je vladalo veliko zanimanje in se je zbralo na igrišču 70.000 gledalcev.

Iz Avstralije poročajo zopet o novem odličnem plavalcu. 18-letni David Thiel, je preplaval v Brisbanu 100 m v hrbtnem slogu v času novega avstralskega rekorda 1:04.7.

V Berlinu sta se pomerili v dvoboju v dvoranah kolesarski reprezentanti VZ, Nemčije in CSR. Zmagali so Nemci z rezultatom 7:5.

mu še daleč niso enaki. Mnenja smo, da bi v tem primeru ZSS ne smela postopati tako ozko, saj pri odbojkarjih doslej ni bilo takih pojavov kot pri nogometaših in drugih športnikih. »Vse športne naprave v Ravnah so plod prostovoljnega dela delavcev in športnikov tega kraja. S trdim delom smo vzgojili ekipo, ki je dorasla tudi boljšim v državi. Pa ne samo to, za njimi stoji cela vrsta dobrih tekmovalcev, ki lahko vsak hip zamenjajo najboljše, nastopajo pa tudi v drugih ekipah. Mislim, da bi bil to prehud udarec za Ravnne, saj bi s tem odbojka v Ravnah zamrla.« To so bile besede delegata iz Raven, ki jasno kažejo, kakšne posledice bi lahko imela odločitev ZSS.

Ali naj odbojka v Ravnah zamre?

Ljubljana, 29. jan. Število odbojkarjev se je v zadnjem času, precej povečalo, pa tudi kvaliteto so naši odbojkarji precej napredovali, saj to jasno kaže naslov državnega prvaka, ki ga je osvojil mariborski Branik. K povečanju števila odbojkarjev vrst v precejšnji meri prispevajo srednješolska prvenstva, ki širijo zanimanje med mladino. V Ljubljani takim prvenstvom posvečajo vso pozornost in talentirane igralce pritegnejo v klube. Drugod ter priložnosti doslej še niso izkoristili, čeprav bi imeli klubi od tega mnogo koristi. Dejstvo pa je, da odbojkarji vseh možnosti za pridobivanje mladine, predvsem delavske in vajeniške, še niso izkoristili in bodo morali temu vprašanju posvetiti še precej pozornosti. Tudi v partizanskih vrstah bo treba poiskati igralce, ki imajo zanimanje za to panogo in teh pri »Partizanu« ni malo.

O vsem tem so razpravljali na današnji skupščini Odbojkarske zveze Slovenije, katere sta se poleg delegatov vseh klubov udeležila tudi predstavnik Zveze športov Slovenije tovarš Srpan in predstavnik Zveze »Partizan« tov. Verstovšek. Največ pozornosti pa so delegati

posvetili novemu načinu tekmovalja, katerega je skušala Zveza čimbolj prilagoditi sklepom Zveze športov Slovenije. Po predlogu OZS je bila ukinjena hrvaško-slovenska liga, osnovana pa naj bi bila I. republiška liga, v kateri naj bi nastopali »Partizan« (Novo mesto), ZOK Ljubljana, Olympia, Ilirija, Kamnik, Jesenice in Fužinar. Po sklepu ZSS naj bi bila tekmovalja v Sloveniji razdeljena najmanj v dve skupini. Zato je bil predlog za I. republiško odbojkarško ligo od ZSS zavrnjen. Sporno je bilo vprašanje Fužinarja iz Raven, zaradi katerega bi se precej povečali potovalni stroški ekip. Vendar vsaj za letos kaže, da ni drugega izhoda, ker Fužinar v vzhodnem delu Slovenije nima enakovrednih nasprotnikov. Delegati so z glasovanjem enoglasno sklenili, naj tudi Fužinar tekmuje v I. slovenski ligi. Lani je namreč moštvo iz Raven osvojilo prvo mesto v hrvaško-slovenski odbojkarški ligi in je s tem seveda postalo kandidat za zvezno ligo. Torej so enakovredni »Partizanu« iz Novega mesta, ki je lani izpadel iz zvezne lige.

Prav gotovo bi bil za ta del Slovenije velik udarec, če bi moral Fužinar tekmovali z nasprotniki, ki

CORTINA se je dobro pripravila za veliki praznik

Znani smučarski trener Franci Cop, ki prisostvuje sedmim olimpijskim igram v Cortini d'Ampezzo, nam je poslal pismo, v katerem opisuje priprave pred pričetkom tega velikega zimsko-sportnega praznika, ki bodo prav gotovo zanimala vse čitatelje Poleta. Piše takole:

»Cortina, 25. jan. — Precej se je izpremenilo v Cortini od leta 1951, ko so se pričele priprave za VII. olimpijske igre. Pri tem so se izživljali precej arhitekti, saj so nastale fantastične zimsko-sportne naprave in lahko trdimo, da so najlepše in najmoderneje na svetu. Ne bi posebej opisoval niti skakalnice, niti stadiona, saj smo o tem že precej čitali v časopisju.

Odkar smo prišli v Cortino, se je ta že močno »olepšala«, kajti barvna pestrost se veča iz dneva v dan, vse je v zastavah in transparentih, hiše so okrašene od temeljev do streh. Poseben poudarek daje temu še pogled na okolico, ki obdaja olimpijsko mesto. Visoke stene Falarie, Tofane in Monte Cristalle ter ostalih dolomitkih vrhov že vse dni blešče v soncu pod čudovito plavim nebom, ter nam v višini 2000 m toplo in prijetno kot spomlad.

Najbolje razpoloženi smo šli na delo — trening na olimpijskih progah.

In ko smo bili pred dnevi na startu ženskega in moškega smuka, nam je bilo kaj čudno pri sreč. Bili smo skoraj sami. Proge so izgledale kot bele, zlikane in poravnane preproge. »Rdeči možje«, reševalci in nadzorniki prog so bili pripravljeni na vsakih nekaj metrov. Kmalu nam je bilo jasno, zakaj je pri tem tako mirno. Do 23. t. m. je bilo namreč treba za vse, kar si podvezel, globoko seči v žep. Cene žičnicam so astronomske, že itak »dragi« alpinisti smo kolektivno blagajno takoj navrtali. Dnevi so minili, kot bi trenili, prav tako pa je na žalost izginal tudi sneg s tekmovalnih prog. Ni bilo niti jaga — termometer v senci še sploh ni padel pod ničlo, toda robniki »raketihi« smučarjev so po štirih dneh treninga proge popolnoma izdelali, da kažejo svoja rebra, ki jih bo brez nove snežne odeje zelo težko pokriti. Nesreča je tudi v tem, da so ta rebra »pogoltnila« že ogromno smuč, poleg tega pa tudi tekmovalcev. Doslej jih je obležalo in bodo le še kot »gostje« v mavcu sodelovali na igrah.

Zupančičeva prog smuka že dokaj obvlada. To je sorazmerno kratka in hitra proga, ima 15 vrtic in v prvem delu

precej spominja na sodobni ženski veleslalom. Tako je tudi prav, saj kmalu sledi gladek smuk, na katerem se lahko doseže hitrost do 80 km na uro, za nečim spol več kakor zadostna. Zrebanje za ženski veleslalom je že izvršeno in bo Zupančičeva nastopila s startno številko 33. Rezultati z Grossglocknerja in Grindelwald, so ji omogočili nastop s sorazmerno dobro startno številko. Novo je tudi to, da bo ženski veleslalom na prog, ki je določena za ženski smuk. Prvotna proga je potekala skupno s moškimi na nasprotnem hribu Tofane, to je na Faloriji. Organizatorji so bili v zadnjem trenutku prisiljeni izpremeniti teren iz že navedenega razloga.

Fantje so dobro razpoloženi ter nas ni doletelo še nič neprijetnega razen lažjih padcev in opraskanih smuč. Hitrosti v gladkih smukih ob stenah Tofane so se že vsi trije privadili, težave pa jim dela srednji del, enako kot ostalim »malim in velikim«. Ta del je namreč izredno tehničen — strm in zvit teren v obliki dveh velikih S črk v presekih macesnove gozda — in predstavlja glavni problem. Proga je skoraj po vsej dolžini obdana z obeh strani z žično mrežo in to deloma iz razloga, da bo lažje vzdrževati red, deloma pa zato, da bo udarec ob elastično mrežo vsekakor »prijetnejši« od udarca ob drevo, če bi koga zaneslo s proge.

Cop Franci.